

گۆڤاری ئەکادیمیای کوردی

بە

ژماره ٦٥ - ٢٠٢٥

گۆڤاریکی زانستیی وەرزییه

سەرۆکی ئەکادیمیای کوردی و خاوەنی ئیمتیازی گۆڤار
حەمەسەعید حەسەن

سەرنووسەر

پ. د. موحسین ئەحمەد عومەر

بەرپێوەبەری نووسین

د. پەخشان فەهمی فەرحو

دەستە ی پراویژکاران:

پ. د. میشیل ایزه‌نبیرگ

پ. د. مارتن فان برونسن

پ. د. جەللی جەلیل

پ. د. سالیح ئاکین

پ. د. جەعفەر شیخوئیسلامی

پ. د. عەبدولپەرمان ئەداک

پ. د. هاشم ئەحمەدزادە

دەستە ی نووسەرەکان:

پ. د. قەیس کاکل توفیق

پ. د. بەختیار سەجادی

پ. د. فەرهاد قادر کەریم

پ. ی. د. ئەحمەد موحەممەد مام عوسمان

پ. ی. د. عەبدولواحید ئیدریس شەریف

پ. ی. د. نەوزاد ئەحمەد ئەسودە

د. لەزگین عەبدولپەرمان ئەحمەد

گۆڤارى ئەكادىمىيى كوردى، گۆڤارىكى زانستىي وەرزىيە، لەلايەن ئەكادىمىيى كوردىيە وە دەردەكرىت و بايەخ بە توڤىژىنە وەى كوردى لە بواردەكانى زمان، ئەدەب، دىرۆك، جوگرافىا و كولتورىي كوردى دەدات.

گۆڤارەكە توڤىژىنە وەكان بە زمانەكانى كوردى، عەرەبى و ئىنگلىزى بىلاو دەكاتە وە و يەكەم ژمارەى لە سالى ۲۰۰۲ دا بىلاو بوو وەتە وە.

ئەم گۆڤارە لەلايەن وەزارەتى خوڤىندى بىلا و توڤىژىنە وەى زانستىي حكومەتى ھەرىمى كوردستانە وە، بۆ بەرزكردنە وەى پلەى زانستى باوەرپىكر اوە.

* رىكخەرى كاروبارى گۆڤار: ئيمان نەجات ئاغۆك

* دىزايىن: ھەرىم عوسمان

* مالىپەرى گۆڤارى ئەكادىمىيى كوردى:

Web: journal.ka.gov.krd

* ئىمىل: journal@ka.gov.krd

* موبایل: 009647508375575

وهه گرتن:

په سه نډکردن:

تایبه تمه نډیه کانی زمانی ئایینی له پرۆسه ی به کوردیکردندا وهک نمونه

کارا فاتح عومه ر

به شی کوردی فاکه لئی په روه رده

زانکوی کویه

karafateh@yahoo.com

پ.د. عومه ر مه حمود که ریم

به شی کوردی

فاکه لئی په روه رده

زانکوی کویه

omar.mahmood@koyauniversity.org

پوخته

"تایبه تمه نډیه کانی زمانی ئایینی له پرۆسه ی به کوردیکردندا وهک نمونه" ناو نیشانی ئهم توپیرینه وهیه، له پیتاو زیاتر ناسینی زمانی ئایینی و دهسه لاتی وهرگیراندا به سهر ئهم زمانه دا کراوه. بواړی لیکولینه وهکه زمانی ئایینی، له ناو ئایینه کانییدا به دیاریکراوی مه به ستمان ئایینی ئیسلامه. ئهم زمانه دابهش ده بیت بو زمانی دهقی قورئان و کتیه کانی سوننه، دواتر په یدابوونی چهنډین ئایینزا و کومه له ی جیاجیا که هره یه کیان خاوه نی تایبه تمه نډی زمانی خوینان، ئه وهی لیره دا مه به ستمان زمانی ئایینی تیکستی پیروزی قورئانه. هه لېژاردنی ئهم بابه ته جگه له وهی پیوستیه کی ئه کادیمییه، هاوکات ئهم جوړه توپیرینه وانه له زمانی کوردیدا زور پیوستن. له م توپیرینه وهیه دا په یرووی له ریباری شیکاری په یوه ندی (Correlation Analysis Approach) کراوه به پشتبه ستن به زمانه وانی درکپیکردن کومه لیک ئه نجام به ده ست به ینیت، له وانه ئاستی دهسه لاتی وهرگیران به سهر زمانی ئاییندا. توپیرینه وهیه که له سی بهش پیک هاتوه: به شی یه که م له ژیر ناوی "زمانی ئایینی: وهک زمانی خودا" ئاماژه بو کومه لیک سیفه تی خودای زمانی ئایینی ده کریت، له وانه: پیروزی، په ره جو، سرووش، نه گوپی، نادیار. "پواله تگه رای زمانی ئایینی" ناو نیشانی به شی دووه مه و باس له بابه ته کانی (جوانخویندنه وه، له بهرکردن) کراوه. له به شی سییه مده له ژیر ناوی "رهوانیژی زمانی ئایینی" دا باس له بابه ته کانی (ته مومژی، میتافور، وینه ی شیعی) له زمانی ئاییندا کراوه.

کلپه وشه: زمانی ئایینی، پیروزی، میتافور، ته مومژ، نادیار

پیشه‌کی

تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی زمانی ئایینی زۆرن و ئهم باسه گشتگیره، بۆیه لیره‌دا توێژینه‌وه له سهر ئه‌و خالانه ده‌که‌ین که گرنگترین، دواتر ده‌سه‌لاتی وهرگیران له رپی ئهم تایبه‌تمه‌ندییه‌وه دیاری ده‌که‌ین و کیشه‌کانی وهرگیر نیشان ده‌ده‌ین. بواری توێژینه‌وه‌که پرۆسه‌ی به‌کوردیکردنه له ناو زمانی ئایینیدا، به تایبه‌ت ئایینی ئیسلامدا، ئهم ئایینه زمانه‌که‌ی بۆ زمانی ده‌قی قورئان و کتیه‌کانی سوننه‌ت و دواتر په‌یدا‌بوونی چه‌ندین ئایینزا و مه‌زه‌ب و کۆمه‌له‌ی جیا‌جیا دابه‌ش ده‌بیت، بۆیه ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستمانه زمانی ئایینی تیکستی پیرۆزی قورئانه. جگه له‌وه‌ی پێویستییه‌کی ئه‌کادیمییه، هاوکات ئهم جۆره توێژینه‌وانه له زمانی کوردیدا پێویستن و پرۆسه‌ی به‌کوردیکردنی زمانی ئایینی ر‌ووبه‌ری قسه‌لینه‌کراوی زۆره که توێژینه‌وه‌ی ئه‌کادیمی به زمانی کوردی له سهر نه‌کراوه. له‌م توێژینه‌وه‌یدا په‌یره‌وی له ر‌یازی شیکاری په‌یوه‌ندی کراوه، به پشته‌ستن به زمانه‌وانی درک‌یکردن. توێژینه‌وه له زمانی ئایینی به ناو تو‌پیکی ئالۆزی زمانی پیرۆز و بابته‌تی هه‌ستیار و هه‌لگری لیکدانه‌وه و ر‌ا‌قه‌ی جیا‌جیادا ده‌ر‌وات، بۆیه به‌کیشه‌کردنی ئهم بابته‌ته بۆ بواری توێژینه‌وه‌ی زانستی گرنگی خ‌وی هه‌یه. ئه‌و پرسیارانه‌ی له‌م توێژینه‌وه‌دا ده‌کرین؛ بریتین له ئه‌و تایبه‌تمه‌ندیانه چین، زمانی ئاسایی له زمانی ئایینی جیا ده‌که‌نه‌وه؟ ئایا زمانی ئایینی هاوشیوه‌ی زمانی ئاسایی له زمانیکه‌وه بۆ زمانیکی تر ده‌گوا‌ز‌ر‌یت‌ه‌وه؟ ئایا وهرگیران هه‌مان ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر زمانی ئایینیدا هه‌یه، که به‌سه‌ر زمانی ئاساییدا هه‌یه‌تی؟ ئهم توێژینه‌وه‌یه له س‌ی به‌ش پ‌یک ها‌ت‌و‌وه: له به‌شی یه‌که‌مه‌دا "زمانی ئایینی: وه‌ک زمانی خودا"، ئاماژه بۆ کۆمه‌لیک سیفه‌تی خودایی زمانی ئایینی ده‌کر‌یت،

له‌وانه: پیرۆزی، په‌ره‌جۆ، سرووش، نه‌گۆ‌ری، نادیار. "ر‌واله‌ت‌گه‌رای‌ی زمانی ئایینی" ناو‌نیشانی به‌شی دوو‌ه‌مه و باس له بابته‌کانی (جوان‌خویندنه‌وه، له‌به‌ر‌کردن) کراوه. له به‌شی س‌یه‌مه‌دا: "ر‌ه‌وان‌ب‌یژی زمانی ئایینی" باس له بابته‌کانی (ته‌مو‌م‌ژ، میتاف‌ۆر، وینه‌ی شیعر‌ی) له زمانی ئایینیدا کراوه. له ک‌ۆ‌ت‌ایش‌دا وه‌ک ئه‌نجامی باس‌کردنی ئهم تایبه‌تمه‌ندیانه، به چه‌ند خ‌ال‌یک ده‌سه‌لاتی وهرگیران به‌سه‌ر ئهم زمانه‌دا خراوه‌ته ر‌وو.

به‌شی یه‌که‌م

زمانی ئایینی: وه‌ک زمانی خودا

گرنگترین خ‌ال وه‌ک تایبه‌تمه‌ندی زمانی ئایینی باس ب‌کر‌یت ئه‌وه‌یه زمانی ئایینی وه‌ک زمانی خودا سه‌یر ده‌کر‌یت، واته تایبه‌تمه‌ندییه‌کی خودایی هه‌یه، ئه‌ویش به کۆمه‌لیک به‌ل‌گه، ئه‌و به‌ل‌گانه‌ش ده‌که‌ینه کۆمه‌لیک سیفه‌ت، که له‌م چه‌ند خ‌اله‌دا گرنگترینیان باس ده‌کر‌یت:

١-١. پیرۆزی

زمانی خودا سیفه‌تی پیرۆزی هه‌ل‌گرت‌و‌وه، زمانیکه ده‌ب‌یت مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل‌یدا ئه‌د‌گاری فره‌می وهر‌ب‌گر‌یت و له زمانی ئاسایی جیا ب‌کر‌یت‌ه‌وه. چه‌م‌کی پیرۆز بۆ هه‌موو ش‌ت‌یک به‌گشتی له‌و پ‌یناسه‌یه‌دا به‌رجه‌سته ده‌ب‌یت: "هه‌میشه خ‌وی وه‌ک واق‌عی‌ک ده‌رده‌خات که له واق‌عی سروشتی جیا‌وا‌زه و به‌ر‌یز‌تر و سه‌ر‌تره" (Eliade, 1963, 10). له‌مه‌وه ده‌رده‌که‌ویت پیرۆز پ‌ی‌چه‌وانه و به‌ران‌به‌ر ده‌وه‌ست‌یت له‌گه‌ل ئاساییدا. پ‌یناسه‌ی تر بۆ زمانی پیرۆز ئه‌وه‌یه: "ئهم زمانه به شیوه‌یه‌کی باو له سرووته ئایینییه‌کاندا به‌کار د‌یت و کاریگه‌رییه‌کی ق‌و‌و‌لی له سهر زمانی ر‌ۆژانه هه‌یه" (بای ١٩٩٨: ٢٠٦). پ‌ی‌ویسته ئاماژه بۆ

نۆمینۆسهوه سه‌رچاوه ده‌گریٲ (Otto 1924: 114). مروف به تاییهت مروفی ئایینی، پیروزی و دواتر زمانی پیروز به گرنه ده‌زانیٲ، بویه ئه‌م زمانه وهرناگیرٲ، یاخود به هه‌ستیارییه‌وه هه‌ولی وهرگیرانی ده‌دات، چونکه پیی وایه گهر پیروزی نه‌بیٲ:

١-١-١. ژیان واتا و به‌های نامینٲ، بویه پیروزی یارمه‌تی مروف ده‌دات واقعی ماددی تیبه‌ریٲ، له‌مه‌وه ئهرکی وهرگیران قورس ده‌بیٲ، چونکه وهرگیر ده‌که‌ویٲه به‌رده‌م هه‌ست و واقعی نابهرجه‌سته.

١-١-٢. مروفایه‌تی ئه‌خلاق و شکوی نامینٲ، بویه پیروزی رینمای هه‌لسوکه‌وت و په‌یوه‌ندییه‌کانی مروف ده‌کات. وهرگیران لی‌رده‌دا ته‌نها ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر وشه و رسته و واتادا نییه، به‌لکو ده‌بیٲ ئه‌م ئهرکه‌ش جیبه‌جی بکات.

١-١-٣. ئه‌گهر پیروزی نه‌بیٲ، مروف ئینتیمای بۆ هه‌چ شتیک نامینٲ و په‌کریزی له‌ نیوان ئه‌ندامانی کۆمه‌لگه‌دا ده‌بیٲه‌ خه‌ون. بویه پیروزی ئینتیمای مروف بۆ به‌هاکان ده‌گه‌ریٲه‌وه. ده‌سه‌لاتی وهرگیران له‌وه‌دا ده‌رده‌که‌ویٲ که ئه‌م ئینتیمایه‌ بۆ زمانی دووه‌م بگۆیٲه‌وه.

١-١-٤. ئه‌گهر پیروزی نه‌بیٲ، مروف هه‌میشه ناره‌حه‌ت و غه‌مگین ده‌بیٲ. بویه پیروزی یارمه‌تیده‌ره بۆ هه‌ستکردن به‌ ئارامی رۆحی. ده‌سه‌لاتی ده‌قی وهرگیردراوی زمانی ئایینی کاتیک ده‌رده‌که‌ویٲ ئه‌م هه‌ست و ئاسوده‌یی به‌ زمانی دووه‌م بگۆیٲه‌وه.

١-٢. په‌رجوو (المعجزة)

زمانی ئایینی هه‌میشه خوی وه‌ک په‌رجوو ده‌ناسینٲ. له‌ ئایینی ئیسلامدا قورئان به‌ په‌های

ئه‌وه‌ش بکریٲ "پیروزی په‌یوه‌ندی به‌ خودی ئه‌و شته‌وه نییه که پیروزه، به‌لکو هه‌ستی تاکه‌کانه که به‌ پیروز ده‌یانینٲ" (توفیق، ٢٠٢٠، ٨). به‌ بۆچوونی "رۆجی کایوا"، تیگه‌یشتنی قول له‌ پیروزی هانی قسه‌کردنمان ده‌دات له‌ هه‌ستکردن به‌ پیروزی، واته‌ لایه‌نی ده‌روونی و وردبونه‌وه له‌ سایکۆلۆژیای پیروز یارمه‌تیده‌ره ده‌بیٲ بۆ تیگه‌یشتن له‌ پیروز. دواتر کایوا وای ده‌بینٲ پیروزی جۆریکه له‌ هه‌ستیاری، هه‌ستیارییه‌ک باوه‌رداری ئایینی له‌ به‌رانبه‌ر پیروزدا نوقمی ریز ده‌کات، ههر بویه کایوا پیروز وه‌ک سیفه‌تیک نابینٲ هه‌نده پیدراویکی نه‌یینه‌ و به‌ به‌رگی ئاییدا و شته‌کاندا ده‌کریٲ، ئه‌وانیش ره‌نگی ئه‌و پیروزییه‌ ده‌گرن. "پیروز له‌ وینه‌ ساده و به‌ره‌تی و سه‌ره‌تایییه‌کانیدا ده‌بیٲه‌ خاوه‌نی وزه‌یه‌کی ترسناک، ده‌ستی تیگه‌یشتنی پی ناگات، کتویییه و مالی ناکریٲ، کاریگهر و پر چالاکییه‌" (کایوا ٢٠١٠: ٣٧-٤٠).

فه‌له‌سوف و تیۆلۆژیستی ئه‌لمانی "رۆدلف ئۆتۆ"، باس له‌ به‌هاکانی ئایین و ئه‌زمونی پیروزی ده‌کات. له‌ دیدی ئۆتۆوه پیروز له‌ ده‌ره‌وه‌ی گه‌ردوون و زانین و له‌ سه‌روو سه‌روشته‌وه‌یه، باوه‌ردار بچوکی و ملکه‌چی خوی له‌ به‌رانبه‌ر پیروزدا ئه‌زمون ده‌کات، بویه په‌رسیار له‌ چیه‌تی پیروز ناگات و بیرکردنه‌وه‌ی ره‌خنه‌ییانه له‌ ئاستیدا ناخاته‌ کار. پیروز هه‌میشه به‌ نه‌ینی، بلندی و هه‌تا هه‌تایی ده‌مینٲه‌وه و ستایش ده‌کریٲ، به‌مه‌ش پیروز ته‌نیا ده‌گیردريٲه‌وه و پيشان ده‌دریٲ و بۆ ئه‌وی تر ده‌گوازريٲه‌وه، هه‌لئاسه‌نگینريٲ و ناگات به‌ دۆخیک هه‌لبوه‌شینريٲه‌وه. له‌مه‌وه ئۆتۆ له‌ تیگه‌یشتن له‌ پیروزییه‌وه په‌یوه‌ندی نیوان ئایین و هه‌ستی مروف ده‌خوینٲه‌وه و پیی وایه "پیروزی ته‌نیا وه‌ک راستیه‌کی سه‌روو سه‌روشت له‌ ئه‌زمونی

هه‌ندیک کاتیش به پنی تیپه‌پوونی پۆژگار به‌ها و جوانییان لاواز ده‌بیت و ده‌گۆردریت، یاخود ته‌نیا له هه‌ندیک به‌شی گوزارشته‌کاندا ده‌می‌نیت‌وه. که‌سی په‌وانبیژ هه‌ندیک جار ئاستی په‌وانبیژییه‌که‌ی جوړیک له نه‌نگی تی ده‌که‌ویت، نه‌وه‌ک به‌هوی نه‌زانییه‌وه، به‌لکو به‌هوی غه‌قله‌ت، یاخود لیلییه‌کی هزرییه‌وه، یاخود به‌هوی ئاره‌زوویه‌که‌وه که به‌سهریدا زال ده‌بیت هزر و بیرى به‌لایه‌کی تردا ده‌بات، واته‌ باش و کرچه‌کان له‌خۆ ده‌گریت، ئەم ئاریشه‌یه دووچارى هه‌ر مروڤیکى باش دیت " (الزركشي ١٩٨٤: ١٠١). ده‌سه‌لاتی وه‌رگیران له‌وه‌دا ده‌رده‌که‌ویت که بتوانیت ئەم سیفه‌تی په‌وانبیژییه‌ی زمانى قورئان بگو‌یزیت‌وه، تاوه‌کو تاییه‌تمه‌ندی په‌رجووی ون نه‌کات.

١-٣. سرووش (الوحي)

له دیدی ئایینییه‌وه؛ زمانى ئایینی سه‌ره‌تا گو‌تن بووه نه‌ک نووسین، یه‌که‌م جار به‌ شیوه‌ی زاره‌کی ده‌ستی پى کردووه، قسه‌کردن و گو‌یگرتن پۆلى هه‌بووه و ده‌روازه‌یه‌ک بووه بۆ سه‌ره‌ل‌دان و بلا‌وبوونه‌وه‌ی به‌ باوه‌ری ئایینی، ئەم زمانه‌ش راسته‌وخۆ له‌ خوداوه به‌ گو‌یی پیغه‌مبه‌ردا نه‌دراوه، به‌و شیوه‌یه نه‌بووه که خودا قسه‌که‌ر و پیغه‌مبه‌ر گو‌یگر بووبیت، به‌لکو خودا له‌ رپی فریشته‌وه قسه‌ی له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر کردووه. له‌ قورئاندا هاتووه: (وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكْلِمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآيِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلِيُّ حَكِيمٍ) (الشورى: ٥١)، واته: "هه‌رگیز خودا هیچ که‌سیکی له‌ پووبه‌پوو نه‌دواندووه. یان فه‌رمانی له‌ پای دلیه‌وه ناردووه، یان له‌ پشت په‌رده‌وه بووه، یان قاسیدیکی ناردووه و ئیزنی داوه چی ده‌خوازى به‌دلی رابگه‌یه‌نی. هه‌ر ئەو جی به‌رز و کارزانه."

وه‌کو په‌رجووی زمانى دانراوه. بر‌واداران به‌ دلنایى پتیا وایه قورئان خۆی په‌رجوویه‌کی ئاشکرایه، به‌ تاییه‌تی له‌ پووی په‌وانبیژی و زمانى ده‌برپنه‌وه. په‌رجو له‌ دیدی ئایینییه‌وه "پووداویکی نا‌ئاساییه، له‌لایه‌ن پیغه‌مبه‌ریک یان نێردراویکه‌وه ده‌رده‌که‌ویت، بۆ سه‌لماندنی راستی پیشینی و په‌یامه‌که‌ی. په‌رجو ئالنگارییه‌که‌ بۆ گه‌لی پیغه‌مبه‌ر، که ناتوانن هه‌مان شت بکه‌ن" (الرومي ٢٠٠٣، ٢٥٨). له‌ قورئانیشدا هاتووه: (قُلْ لِّئِنْ أَجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا) (الإسراء: ٨٨)، "بیژه: ئەگه‌ر مرو و جن، گش وه‌کو بن، وینه‌ی ئەم قورئانه‌ بێنن، له‌ شبی ئەو داده‌مێنن، با هه‌مووشیان پشتیوانی یه‌کتری بن." موسولمانان و لیکۆله‌ران ده‌لین ئەم ئالنگاریانه‌ی قورئان بۆ ئاستی به‌رزی په‌وانبیژی ئەو ده‌قه ئایینییه‌ ده‌گه‌ریت‌وه، دارشتنی قورئان هینده‌ به‌هیزه‌ هیچ که‌سیک نه‌یتوانیوه و ناتوانیت ده‌قیکی هاوشیوه بنووسیت ئەگه‌رچی ئەدی و زمانپاراو و په‌وانبیژیکی لیه‌اتووش بیت. ئەو خاسیه‌ته‌ی قورئانیش به‌ له‌توانابه‌ده‌ری په‌وانبیژی (الإعجاز البلاغي) ناسراوه.

شه‌رعناسانی ئایینی ئیسلام و پسپۆران له‌م باره‌یه‌وه قسه‌یان کردووه و بۆچوونی ناچوونیه‌ک و پیچه‌وانه‌ی یه‌کتریشیان ده‌برپیه‌وه، به‌لام به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی و به‌ نزیکى زۆربه‌یان له‌گه‌ل ئەمه‌ کوکن: "توانابه‌ده‌ری قورئان بۆ ئەوه ده‌گه‌ریت‌وه که په‌وانبیژییه‌که‌ی پیوه‌سته به‌ کۆی ده‌قه‌کانیه‌وه، لاوازی و بیه‌یزی له‌ هیچ شوینیکی قورئاندا نابیریت، که‌س له‌ توانیدا نییه‌ هاوشانی بیت و هاوشیوه‌ی به‌یئت، گوزارشتی عه‌ره‌ب و عه‌ره‌بیزمانان، زمانپاراوی و په‌وانبیژیان فره‌ ئاسته، کرۆکی پاراوی و په‌وانبیژیان له‌ به‌شیک له‌ قسه‌کانیاندایه،

لەم بارهیهوه ئیبن سینا ده‌لیت: "په‌غه‌مبه‌ر به‌هۆی هه‌یزه‌کی په‌روژه‌وه (فُذُیَّة) ده‌توانیت په‌یه‌ه‌ندی به‌ فریشته‌وه‌ بکات. فریشته‌ش عه‌قله‌کی پوخته (مُجَرَّد)، 'واته‌ پاکه‌ له‌ ماده‌ و شوین و کات، عه‌قله‌ش ته‌نیا ده‌توانیت شته‌کان به‌ شیوه‌ی پوخت (مُجَرَّد) لیک بداته‌وه -واته‌ له‌ رووی چه‌مکیه‌وه (مَعْقُول)- بێ ئه‌وه‌ی په‌یه‌ه‌ستی کات بێت. بۆیه‌ ئه‌م په‌یه‌ه‌ندییه‌ له‌و حاڵه‌ته‌دا واتایه‌ک ده‌گه‌یه‌نیت: په‌غه‌مبه‌ر شته‌کان به‌ بێ گه‌رانه‌وه‌ به‌ کاته‌وه‌ ده‌بینیته‌وه" (غرابه ٢٠١٣:١٣٦).

چه‌مکی سرووش له‌ زماندا ئاگادارکردنه‌وه‌یه‌کی نه‌یه‌یه‌، به‌ پێی سه‌رچاوه‌کانی که‌له‌پووری ئیسلامی سرووش هه‌موو ئه‌مانه‌ ده‌گریته‌وه‌: ئاماژه‌کردن، نیشاندان، نووسین و نووسراو، نامه‌ و په‌یام، فه‌رمان، هاندان و پێنمانی، قسه‌ و وته‌ی نه‌ینی و هه‌ر شتیک که‌ به‌ شیوه‌یه‌کی نه‌ینی به‌ که‌سه‌یکه‌ی بگه‌یه‌نیت (الحنفی و آیوب ١٩٩٨: ٩١٨). هه‌روه‌ها راغیبه‌ی ئه‌سه‌فه‌هانی ده‌لیت: "سرووش ئاماژه‌یه‌کی خه‌یرایه‌، چونکه‌ سرووش خه‌یرایی له‌خۆ ده‌گریت و پێی ده‌گوتریت فه‌رمانه‌کی خه‌یرا، ئه‌مه‌ ده‌کریت به‌ شیوه‌ی قسه‌کردن، یان نه‌ینی و په‌مزی و ناراسته‌وخۆ بێت، یان ده‌کریت ته‌نیا ده‌نگه‌یک بێت به‌ ئاماژه‌ به‌ به‌شیک له‌ ئه‌ندامه‌کانی له‌ش یان به‌ نووسین" (الأصفهانی ١٤١٢هـ ٥٥٨).

له‌ "لیسان العرب" دا هاتوه‌ "واته‌ هه‌ما و ئاماژه‌یه‌کی نه‌ینی. ده‌گوتریت أُوْحِيتْ اِلَى فُلَانٍ (وه‌حیم کرد بۆ فُلَان)، واته‌ به‌ قسه‌یه‌کی خه‌یرا و شاراو، له‌ قورئانیهدا به‌ واتای ئیله‌امی غه‌ریزی و وه‌سه‌سه‌ له‌ مرو‌قه‌وه‌ بۆ مرو‌ف و له‌ شه‌یتانه‌وه‌ بۆ مرو‌ف و ئیشاره‌ و ئاماژه‌پیکردن هاتوه‌" (ابن‌فارس ١٣٧١: ٩٣). له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا سرووش واتای ئاماژه‌ی خه‌یرا و دواندی نه‌ینی ده‌گه‌یه‌نیت،

ئه‌مه‌ش هه‌م‌ئاامه‌زه‌، وشه‌ی سرووش چاوگه‌ و ئاماژه‌یه‌ بۆ دوو واتای سه‌ره‌کی: په‌نه‌انی و دووهم خه‌یرایی، بۆیه‌ گوتراوه‌ سرووش (وه‌حی) ئاگادارکردنه‌وه‌یه‌کی په‌نه‌انی خه‌یرای تایبه‌ته‌ بۆ ئه‌و که‌سه‌ی بۆی دیت، به‌ شیوازی که‌سه‌ی تر پێی نازانیت: ئاگادارکردنه‌وه‌ی نه‌ینی و خه‌یرا. گواسته‌نه‌وه‌ی سیفه‌تی سرووشی زمانی ئایینی بۆ زمانی دووهم بابه‌تیکه‌ی هه‌ستیار و قورسه‌، بۆیه‌ هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ زۆر له‌ باوه‌رداران خۆیان له‌ قه‌ره‌ی وه‌رگه‌یرانی زمانی ئایینی نه‌داوه‌، ته‌نانه‌ت دژیشی بوون، هه‌روه‌ک نمونه‌ی هاتنه‌خواره‌وه‌ی سرووش بۆ په‌غه‌مبه‌ر و دابه‌زینی فه‌رمانه‌کی نه‌ینی و خه‌یرا: "اقْرَأْ". په‌غه‌مبه‌ر گوتی چی بخوینم؟ خودا له‌ پێی سرووشه‌وه‌: (اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ) (العلق: ١): "بخوینه به‌ ناوی په‌روه‌ردگاره‌وه‌ که‌ هه‌موو شتیکه‌ی دروست کردوه‌."

٤-١. نه‌گۆری

گۆران سیفه‌تی زمانه‌، هه‌چ زمانیک نه‌یه‌ وه‌ک خۆی به‌مینه‌ته‌وه‌ و نه‌گۆریت، هه‌موو زمانیک له‌ هه‌موو ئاسته‌کاندا گۆرانی به‌سه‌ردا دیت، چونکه‌ زمان پێویسته‌یه‌کی ژبانی مرو‌قه‌، هه‌لومه‌رجی ژبانی مرو‌قیش به‌رده‌وام گۆرانی به‌سه‌ردا دیت، ئه‌مه‌ش دیارترین هۆیه‌ بۆ گۆرانی هه‌ر زمانیک و هۆکاری تریش زۆرن کار ده‌کهنه‌ سه‌ر زمانه‌کی دیاریکراو و ده‌یگۆرن، له‌وانه‌ کاریگه‌ریی زمانه‌کان له‌ سه‌ره‌یه‌کتر، گۆرانی سه‌رده‌م و نه‌وه‌کان و... هتد، به‌لام زمانی ئایینی (لێرده‌ا به‌ دیاریکراوی ته‌نها مه‌به‌ستمان له‌ تیکستی قورئانه‌، چونکه‌ جو‌ره‌کانی تری زمانی ئایینی ناگریته‌وه‌)، خۆی له‌م گۆرانه‌ ده‌پاریزیت و سروشتی وایه‌ به‌ نه‌گۆری به‌مینه‌ته‌وه‌، له‌به‌رئه‌وه‌شه‌ پێگه‌ری و به‌ره‌هه‌ستی ده‌کریت له‌ وه‌رگه‌یرانی زمانی

۱-۵. غەيب

لە ئايىنى ئىسلامدا غەيب بە واتاي ئەو شتانه يە
كە لە بىنن و زانىنى مروڤ دورن و تەنيا
خودا زانىرى تەواوى لە سەريان ھەيە، لە رېي
پەيامبەر ھەيە بە خەلکيان دەگەيە نيت. لە قورئاندا
ھاتوۋە: (الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ) (البقرة: ۳)، واتە: "ئەو كەسانەى برۆيان بە
نەديار ھەيە و نوڤژ دەكەن و لەو بژيودەش كە ئيمە
پيمان داۋن؛ دەبەخشن."

زمانى قورئان بە ھەمان شيوە وشەى "نبى"ى
بەكار ھىناۋە. ئىبن تەيمىيە لەم بارەيە ھەيە دەليت:
"وشەى 'نبوة' لە وشەى 'الانباء' ھاتوۋە، 'النبى'
فەيلى، ھەندىك جارىش فەيلى بە واتاي بەكار ديت،
واتە 'منبى': ئەو كەسەى ھەوال دەدات، بە واتاي
بەركار، واتە: 'منبأ' ھەردووكيان ھەيە كە يەكترى وان،
پىغەمبەر ئەۋەى ھەوال دەدات بەۋەى خودا ھەوالى
پى داۋە، ياخود ئەۋەى كە خودا ھەوالى پى دەدات،
گەيەنەرى ئەو ھەوالەيە كە خودا پى دەگەيە نيت،
ئەۋەى خودا ھەوالى لە بارەۋە دەدات ھىچ كات درۆ
و ناراست نىيە، ئەۋەىش واتاي پىغەمبەر دەگەيە نيت،
لە ھەوالەكانى خودا بە ھىچ شيوەيەك نە لە رووى
ھەلە، نە بە ئەنقەست گرىمانەى ھەلە و ناراستى
تيدا نىيە" (الطوبان: ۲۰۰۰: ۸۷۳). بەم جۆرە گەياندنى
ھەوالەكانى خودا بە مروڤ دەيىتە تايەتمەندىيەكى
بەھىزى پىغەمبەر ھەيەتى.

ئەو ھەوالانەى خودا لە رېي پىغەمبەر ھەيەتە بە
مروڤيان دەگەيە نيت، ھەندىكيان دەكەۋنە داھاتوۋە
و ھەندىكيان لە رابردوۋدان، ھەيەنە روويان داۋە
و ھەيەنە روويان نەداۋە، بەلام بە پى ئەو باۋەرە
ئايىنىيە روو دەدەن. لە دىدى ئايىنىيە ھەيە ھىچ كەس
جگە لە خودا ئاگادارى غەيب نىيە، مەگەر كەسانىك
خودا ھەوالى پى دابن، ئەۋەنىش پىغەمبەر ھەيەتە،

ئەم تىكستە و گەر ھەيەش بگيردريت، سروشتى
راڤەيى ھەردەگريت و باۋەرداران لە كاتى پىۋىستە
بەردەوام دەگەيەنەۋە بۆ تىكستە بىچىنەيەكە و
دەقەكانى ئەۋەى ھەيە خۆى بەكار دەھيەنەۋە.

"ئيدۋارد ساپير بۆ سەلماندى ئەۋەى كە
زمان بەردەوام لە گۆراندەيە، زمان بە شەۋلى
دەريا دەشوبھيەت كە ناۋەستىت و ئاراستەى
ھەيە، جياۋازى كەسى دەيىتە ھەيە ئەۋەى زمان
بەم لا، يان بەۋە لاۋا ئاراستەى خۆى ھەيەگريت"
(معاد: ۲۰۰۹: ۱۱۰). گۆرانى زمان بابەتتە راستى
و حاشاھەنەگريى بۆ ئەو زانستانەى دەرەۋەى
زمانناسىش سەلماۋە، پەيۋەندار بە زمانىشەۋە
ھەيە راستىيەك مامەلەى لەگەلدا دەكرىت. كاتىك
ژيار و ژيانى كۆمەلەك دەگۆرپىت، ھەيە ھەيە
زاراۋەكان و شىۋازى ئەۋە زمانەش دەگۆرپىت
و لەگەل پىۋىستىيەكانى ئەۋە كۆمەلەى خاۋەنى
زمانەكەن دەسازىنرىت، ئەۋەش كاريگەريى
بەرچاۋى ھەيە بۆ ئەم گۆرانە: "ئە گۆرانى نەۋەكان،
ب. كاتىك زمانىك دەكەۋىتە ژيەر كاريگەريى زمانى
تر، پ. ھۆكارى كۆمەلەيەتى و دەرۋونى و جوگرافى
و كولتورى و... ھەيە، كە كار لە سەر لىكۆلنەۋە
گەشەپىكردى زمان دەكەن، كاريگەرييان لە سەر
گۆران و گەشەپىكردى زمانىكى ديارىكراۋ ھەيە"
(وافى ۲۰۰۴: ۲۹۴). بەلام زمانى ئايىنى لەو شوئەدا
كە ھەيە زمانى خودا دەناسرىت، رادەستى ئەم
كاريگەرييانە نايىت، لەگەل گۆرانى نەۋەكاندا ھەيە
خۆى دەمىنەتەۋە، زمانەكانى تر كارى تى ناكەن،
لە بەردەم ھۆكارى كۆمەلەيەتى و دەرۋونى و
جوگرافى و كولتورى و... ھەيە؛ خۆى دەپارىزىت
و بە نەگۆرى دەمىنەتەۋە، ھەروەك ئەۋەى چەندىن
سەدەيە زمانى بىچىنەيى تىكستى قورئانى پىروژ
ھەيە خۆى ماۋەتەۋە، ھەيە ئەۋە خالەشە دەكرىت بە
پەرچاۋى ئەم تىكستە.

به‌لکوو به واتای وشه ده‌کریت په‌یوه‌ندییه‌کی راسته‌قینه‌ بیت. ئەم په‌یوه‌ندییه هەر چه‌ند له‌ سەر بنه‌مای به‌رژه‌وه‌ندییه، بر‌وادار چاوه‌رپیی پاداشت و خۆبه‌دوورگرتن له‌ سزای دۆزه‌خ و به‌زه‌یی خودایه، به‌لام ئەم به‌رژه‌وه‌ندییه زوو تێپەر و کاتی و له‌رزۆک نییه، به‌لکوو ده‌کریت به‌رده‌وام و پته‌و و هه‌میشه‌یی بیت.

زۆر جار گویمان لی ده‌بیت ڕووکەشی وه‌ک ئاو‌ه‌ل‌ناویک ده‌خ‌رینه پال ئەو که‌سانه‌ی ناتوان به‌ قوولی و جیاواز له‌ باو له‌ دیارده‌یه‌ک، کێشه‌یه‌ک، باب‌ه‌تیک بدوین و بیر بکه‌نه‌وه، دیدیکی گ‌رنگیان نییه، به‌لام سیما به‌ تابه‌ت سیمای زمانی ئایینی ده‌توانیت هه‌م قوول و جیاواز، هه‌م گ‌رنگ بیت، لێ‌رده‌ ئاماژه‌ بۆ هه‌ندیک له‌و خالانه‌ ده‌که‌ین که وه‌ک ڕووکاری تیکستی زمانی ئایینی ده‌رده‌که‌ون:

٢-١. په‌وانخویندنه‌وه (التجويد)

زمانی تیکستی پیرۆزی ئایینی خویندنه‌وه‌یه‌کی تابه‌تی خۆی هه‌یه، ئەم خویندنه‌وه‌ش ناویکی هه‌یه: ته‌جويد (جوانخویندنه‌وه). جه‌لاله‌دینی سیوتی ده‌لێت: "ته‌جويد جوانکارییه له‌ خویندنه‌وه‌ی قورئاندا، بریتیه له‌ مافپێدان به‌ پێته‌کان و ریزبه‌ندیان، گه‌راندنه‌وه‌ی هه‌ر پیتیک بۆ پێره‌وی ده‌رچوون و چاوگی خۆی، نه‌رمکردنی ده‌رپینه تا ئەوپه‌ری شیوه‌ی خۆی، به‌ بێ زیاده‌پۆیی، توندی، راده‌به‌ده‌ری و سه‌ختی" (السیوطی ٣٢٢:١٩٧٤).

له‌ چه‌ند ئایه‌تیکدا باس له‌وه‌ کراوه ده‌بیت خویندنه‌وه‌ی قورئان به‌ جوانی و ڕیکوپیکی بیت، چونکه خویندنه‌وه‌ی قورئان کاریگه‌ریی راسته‌وخۆی له‌ سەر خویننه‌ر و گوینگر هه‌یه: (أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْفُرْقَانَ تَرْتِيلًا) (المزمل: ٤)، یان: (وَقُرْءَانَا فَرَقْتَهُ لِنَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنُنَزِّلُ لَكَ نَزْلًا) (الإسراء: ١٠٦)، ده‌بیت

له‌مه‌وه‌ وا بیر ده‌کریت‌وه‌ په‌یامه ئاسمانه‌یه‌کان چه‌ندین پیشبینی گ‌رنگ و چاوه‌ڕوانه‌کراویان تێدایه، جگه له‌ پیغه‌مبه‌ران زۆر که‌س ده‌توانیت چ له‌ ڕیی زانستییه‌وه‌ یان توانا و زیره‌کی که‌سییه‌وه‌ هه‌ندیک پیشبینی بکات، به‌لام دیدی ئایینی پێی وایه هه‌والدانی دروست له‌ باره‌ی داهاتوو، کاتیک وه‌ک تابه‌تمه‌ندییه‌کی پیغه‌مبه‌رایه‌تی لیک ده‌دریت‌وه‌ و ده‌بیت‌ه‌ غه‌یبه‌زانی، که به‌ دلنایایی ئەو پیشبینیه راست بیت و ڕوودانی ئەو باب‌ه‌ته‌ش تا راده‌یه‌کی زۆر مه‌حال بیت، چونکه باب‌ه‌تی مه‌حال پیشبینی ڕوودانی ئەسته‌مه، بۆیه به‌گشتی ده‌توانین بلێن زمانی ئایینی قسه‌کردن له‌ غه‌یب یه‌کێکه له‌ تابه‌تمه‌ندییه دیاره‌کانی، وه‌رگێڕان کاتیک ده‌سه‌لاتی ده‌رده‌که‌ویت که بتوانیت که‌شی نادیاریی زمانی ئایینی بۆ زمانی دووهم بگوینیت‌وه‌.

به‌شی دووهم

ڕواله‌تگه‌رایی زمانی ئایینی

له‌ ڕووی ڕواله‌ت و فۆرمه‌وه‌ زمانی ئایینی خاوه‌نی تابه‌تمه‌ندیی خۆیه‌تی، تا راده‌یه‌ک شیوازی له‌ شیوازی زمانی تر ناچیت، یان هه‌ندیک جیاوازی هه‌یه. مامه‌له‌ی ڕووکەش له‌ واقعی کۆمه‌لایه‌تیدا به‌وانه ده‌گوتریت که قوولاییه‌کی ڕوحی و سۆزداریان نییه، به‌ په‌یوه‌ندییه‌کی راسته‌قینه دانانرین، یان ناکریت دابنرین، چونکه هه‌ر ساتیک ئەو مامه‌له‌یه هه‌ر کۆتایی دیت و ئەو په‌یوه‌ندییه له‌ به‌رده‌م پچراندایه، به‌لام مامه‌له‌ی ڕووکەش و ڕواله‌تگه‌رایی له‌گه‌ل تیکستی زمانی ئایینیدا ناکریت، پێی بگوتریت قوولاییه‌کی مه‌عنه‌وی و سۆزداریی نییه، به‌لکوو پره له‌ قوولایی ڕوحی و سۆزداری. له‌م مامه‌له‌یه‌دا ریز ده‌گاته دوا تروپکی خۆی، ناتوانین بلێن ئەمه په‌یوه‌ندییه‌کی راسته‌قینه نییه،

تردا "تلاوت" واتاي "تەرتىل" دەگەيەنيت. "تلاوت" لە نىمچەدوورگەي عەرەبىدا پىش ئىسلام بە واتاي خویندەنەوہى شىعر بەکار ھاتوۋە، ئەم جۆرە خویندەنەوانە بە دۇخى نزمخویندن (زمزمە) ھاۋەل بوو كە پىي دەگوترا (تەرتىل). زەمزمە جۆرىكە لە نەرمخویندەنەوہ، دۇخىكى ئارام و ھىمنە، ئەمەش سەر دەكىشىت بۇ جۆرىك لە خەمناكى. ھەندىك لە گىرپانەوہكان دەلین پىغەمبەر خۇى قورئانى بە شىۋەيەكى خەمناك خویندەوہتەوہ، خویندەوہيەك گويگرى غەمگىن دەكرد، چونكە گىرپانەوہ ھەيە دەلەيت "قورئان بە خەمبارىيەوہ دابەزىوہ، بۇيە بەو شىۋەيەش دەخوینرىتەوہ، ھەروەك چۆن گىرپانەوہكان ئەوہ دەردەخەن كە پىغەمبەر خۇى بە غەمگىنى قورئانى خویندەوہتەوہ" (مجلسى ۱۴۰۴ق ۱۹۱).

پىغەمبەر لە كاتى قورئانخویندەنەوہ دىنگى خۇى دەكشاند و پىتەكانى درىژ دەكرەوہ. "عەلى كورپى ئەبو تالىب دەلەيت، پىغەمبەر بە دىنگىكى خۇش و كشاو قورئانى دەخویندەنەوہ" (سەخاۋى بى تا، ۵۲۵). لە بارەى دەنگخۇشى پىغەمبەرىشەوہ، عەلى كورپى ئەبو تالىب ھەروەھا دەلەيت: "پىغەمبەر لە خویندەنەوہى قورئاندا دىنگىكى خۇشى ھەبوو" (طباطبايى ۱۳۸۷ش: ۳۱۱). لەمەوہ دەزانىن كە شتىكى حاشاھەلنەگرە خویندەنەوہ بە ئاۋاز و كەشى موناجات و موزىكى، دەتوانن لە دەرپرېنى چەمك و دەستەواژەى قورئاندا رۆلىكى كارىگەريان ھەبىت" (المەھدى ۱۹۹۳: ۳۰۴). ئەوہى گرنگە لەم جۆرە خویندەنەوہيەدا برپى كارىگەرىيەتى بۇ سەر گويگر، بە شىۋەيەك "ئاستى سەرنجراكىشى و كارىگەرىيە بە تەواۋى بەرز دەكاتەوہ" (رحمانى ۱۳۹۳ش: ۵۴). ئايىن پىۋىستى بە پەيوەستەگىيەكى رۇخى لەگەل مرقۇدا ھەيە، بەو شىۋەيە ھەموو دەمىك

گرنگى بە خویندەنەوہى قورئان بدرىت. "پىغەمبەرى ئىسلام ئاماژەى بە جۆرىكى تايبەت لە خویندەنەوہى قورئان كەردوۋە، تاۋەكوۋ باشتىرىن و كارىگەرتىرىن رى بىت بۇ كارىگەرىيە پەيامەكانى لە سەر دلەكان" (كاشانى ۱۳۸۷ق ۱۲۰).

وشەى "تەرتىل" كە لەو ئايەتەى پىشتىردا ھاتوۋە، بە واتاي ھىمنى لە خویندەنەوہ و جۆرىك لە ئىقاعى لەسەرخۇ دىت، بۇيە جوانخویندەنەوہى قورئان پىي دەگوترىت تىلاۋەت (تلاوت). لە ھونەرى جوانخویندەنەوہى قورئاندا ۋەستان و دەستپىكردى تايبەت ھەيە، بەرزى و نزمى دىارىكراۋ ھەيە، ئەمانەش ھەموو لە پىناۋ گەياندنى واتا و جۆرىك لە كارىگەرى لە رى ئاۋاز و جۆرىك لە خویندەنەوہى موزىكئامىزى جىاۋاز لەو پەيامەى تىكستەكە دەيگەيەنيت، يان زياتر خزمەتكردن و زووتر و كارىگەرتەر گەياندنى پەيامەكە. ئىبن فارس لە واتاي تىلاۋەت (تلاوت) دا دەلەيت: "واتاي 'شۋىنكەوتن' و 'بەدۋادچوون'، دەگوترىت 'تَلَوْتُ' كاتىك شتىك بەدۋادا دەچىت، يان شۋىنى دەكەويت" (فارس ۱۳۷۱ش ۱۰). تىلاۋەت (تلاوت) زانست و شارەزايى تايبەتى لە خویندەنەوہى قورئاندا دەگەيەنيت، ئەم وشەيە بە شىۋەيەكى دىارىكراۋ واتاي خویندەنەوہى قورئان دەدات، خویندەنەوہ "قىرائەت و گوتنە، دواتر گىرپانەوہ و شۋىنكەوتن و بەدۋادچوونە. مەبەست لە شۋىنكەوتن و بەدۋادچوون بىرەتى واتاي وشەكەيە لە زمانى عەرەبىدا، بۇيە پىي دەگوترىت تىلاۋەت (تلاوت) قورئان، چونكە لە قورئاندا ھەر ئايەتتىك دۋاى ئايەتتىكى تر دىت، واتە يەك لەدۋاى يەك و شۋىنى يەكتر دەكەون." "تىلاۋەت تەنيا وشەيەكە بۇ خویندەنەوہى قورئان و ئامانجى سەرەكى گەيشتن بە گويپايەلى لە ناوہو ھەلگرتوۋە" (اسماعىل ۱۹۷۸: ۱۸). لە پىناسەيەكى

له گه‌ل م‌رو‌ڤ‌دا ده‌ژی و ب‌ی ئه‌و ر‌ایه‌له‌ مه‌عنه‌وییه به‌و شیوه‌یه له هه‌ست و نه‌ستی م‌رو‌ڤ‌دا به‌ قورسی و قوولی ناچه‌سپ‌یت. زمانی ئایینیش مه‌رج نییه زمانی هه‌موو م‌رو‌ڤ‌یک ب‌یت، ز‌ور م‌رو‌ڤ‌ هه‌ن به‌ روونی و ته‌نانه‌ت به‌ ئاستیکی ز‌ور که‌میش ناتوان له‌و زمانه‌ی ئایین تیگه‌ن، ب‌ویه ئایین پ‌یویستی به‌ ده‌روازه‌یه‌کی تره‌ ب‌و ئه‌وه‌ی ب‌یته‌ ناو جیهانی ر‌و‌ح‌یی م‌رو‌ڤ‌ه‌وه‌ و کاریه‌گری ده‌روونی له‌ سه‌ر هه‌ب‌یت، یه‌ک له‌و ده‌روازانه‌ش خویندنه‌وه‌ی زمانی ئایینی و تیگستی پ‌یرو‌زه‌ به‌ ئاواز و دروستکردنی م‌ونا‌ج‌اتیکی ر‌و‌ح‌یه‌، به‌و شیوه‌یه‌ م‌رو‌ڤ‌ ته‌نانه‌ت ب‌ی ئه‌وه‌ی له‌ زمانی ئایینی تیگات، که‌چی ئه‌و زمانه‌ لای پ‌یرو‌ز ده‌ب‌یت و باوه‌ری پ‌ی ده‌ه‌یت، گو‌ی‌ر‌ایه‌لی و په‌یره‌ویی لی ده‌کات. م‌وزیک و له‌و‌یوه‌ حوزن و گریان له‌ ر‌ی جوانخویندنه‌وه‌ی قورئانه‌وه‌ په‌یوه‌ندی به‌تینی نیوان زمانی ئایینی و ئاییندارانه‌، به‌ تاییه‌ت ئه‌وانه‌ی له‌و زمانه‌ تیگه‌ن. "ئه‌سته‌مه‌ و نه‌بووه‌ و نا‌کر‌یت ئایینی هه‌ب‌یت که‌ م‌وزیک وه‌ک دیارده‌یه‌کی کولتوره‌که‌ی له‌خ‌و نه‌گر‌یت، تا ده‌گاته ئه‌وه‌ی له‌ هه‌ندیکیاندا گ‌ورانی و سه‌ماش پ‌ی‌ره‌و ده‌کر‌یت" (ب‌ن‌حدو: ٢٠١٠: ٨٠).

گواسته‌نه‌وه‌ی که‌شی ئاهه‌نگساز‌ی و گ‌وران‌یام‌یز‌ی زمانی ئایینی ب‌و وه‌رگ‌یر قورس و ئه‌سته‌مه‌، چونکه ئه‌م باب‌ه‌ته‌ ناچ‌یته‌ ناو چوارچ‌یوه‌ی ده‌سه‌لات‌ی وه‌رگ‌یره‌وه‌، ب‌ویه ده‌ب‌یت به‌ توانای خ‌وی هه‌ول ب‌دات له‌ زمانی دووه‌مدا خ‌وی ئه‌م که‌شه‌ دروست ب‌کاته‌وه‌ و به‌ پ‌ی ئه‌و زمانه‌ جار‌یکی تر زمانی وه‌رگ‌یر‌دراو م‌وزیکی ب‌کاته‌وه‌ و ر‌یت‌م و ئاوازی خویندنه‌وه‌ی ب‌و ب‌ونیاد ب‌ن‌یته‌وه‌.

٢-٢. له‌به‌رکردن (الحفظ)

له‌ سه‌ر ب‌ناغه‌ی ئه‌وه‌ی زمانی ئایینی خودا به‌ سه‌رووش هات‌وه‌، سه‌رووش‌یش به‌ شیوه‌یه‌کی

زاره‌کی و به‌ قسه‌کردن و گو‌ی‌گرتن دروست بووه‌، ب‌ویه هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای ده‌رکه‌وتنی ئه‌م زمانه‌وه‌ ک‌رده‌ی له‌به‌رکردن ر‌و‌لی گه‌وره‌ی هه‌بووه‌. موس‌ول‌مانان له‌ ر‌و‌ژگاری سه‌ره‌تای ده‌رکه‌وتنی ئایینه‌که‌یاندا گ‌رنگ‌یان به‌ له‌به‌رکردن و ف‌یر‌بوونی قورئانی پ‌یرو‌ز داوه‌، ئه‌وان هه‌ر له‌ مندالییه‌وه‌ ف‌یر‌کردن و له‌به‌رکردنی قورئان (ئه‌گه‌ر چه‌ند ئایه‌تیکی که‌میش ب‌یت) ده‌خه‌نه‌ چوارچ‌یوه‌ی په‌روه‌رده‌کردنی منداله‌کانیان، جگه‌ له‌ به‌ه‌یزی باوه‌ر به‌ ئایینه‌که‌ و خ‌یر و پا‌دا‌شت‌ی پ‌ر‌وسه‌که‌ (ئه‌گه‌رچی به‌ روونی قورئان داوا‌ی نه‌کرد‌وه‌ ئایه‌ته‌کانی له‌به‌ر ب‌کر‌ین)، به‌لام ه‌و‌کاری ئه‌م پ‌ر‌وسه‌یه‌ له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی فره‌ ه‌و‌کاره‌، ز‌یده‌تر ب‌و ئه‌وه‌ ده‌گه‌ر‌یته‌وه‌ وه‌ک ئیبن خه‌لدوون ده‌ل‌یت: "قورئان وه‌ک ب‌ناغه‌یه‌ک گه‌شه‌س‌ه‌ندنی کارامه‌یه‌یه‌کانی دوات‌ری م‌رو‌ڤ‌ی له‌ سه‌ر ب‌نیات ده‌ن‌ر‌یت، ه‌و‌کاری ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌یه‌ که‌ په‌روه‌رده‌ له‌ مندالی‌دا توند ده‌چه‌سپ‌یت و ب‌ناغه‌یه‌ ب‌و ئه‌وه‌ی به‌دا‌یدا د‌یت، سه‌ره‌تا‌کان ب‌و د‌له‌کان وه‌ک ب‌ناغه‌ی توانا‌کان وان" (خ‌لدون: ٢٠١٤: ٢٧٥).

شاره‌زایانی موس‌ول‌مان چه‌ندین سوودی له‌به‌رکردنی قورئان به‌دا‌وی یه‌ک‌دا ر‌یز ده‌که‌ن: ٢-٢-١. له‌ ن‌یو ئه‌و سووده‌ گه‌وران‌ه‌ی که‌ له‌به‌رکه‌رانی قورئانی پ‌یرو‌ز به‌ده‌ستی ده‌ه‌ین، جگه‌ له‌ پا‌دا‌شت‌ی گه‌وره‌، "ف‌راوان‌ی زانست و سامانی زاره‌کی و شی‌وازی ئاخ‌واتنی باشه‌" (الم‌غام‌سی ٢٠٠٤: ٨٧-١١٦).

٢-٢-٢. گوایه‌ له‌به‌رکردنی قورئانی پ‌یرو‌ز ده‌ب‌یته‌ ه‌وی ئه‌وه‌ی "یاده‌وه‌ری به‌ه‌یز و ده‌روون پ‌ته‌و ده‌کات، شاره‌زایی له‌ خویندنه‌وه‌ باش‌تر ده‌کات، له‌گه‌ل ر‌ه‌وشت‌یکی جوان، ر‌ه‌فتاری ر‌استگ‌و، قسه‌خ‌و‌شی و ده‌موله‌ف‌زی شیر‌ین... ه‌ت‌د" (نواب‌الدین، ١٤١٣ه‌ ١٩٣). له‌به‌رکردنی قورئان موس‌ول‌مان په‌روه‌رده‌ ده‌کات ب‌و

پىنچەوانەي دىن دەھىننەو ە ياد و لەبەرکەرى قورئان بەدەم خوئىندى لەبەرەرى قورئانەو ە ەستى پەشىمانى دەردەبىر و داواي بەخشىن لە خودا دەكەن.

۷-۲-۲. لە ەمووى گرنگىر بۇ موسولمان شوئىنپىنھەلگرتنى شوئىزى خوئىندەو ە پىغەمبەرە بۇ ئايەتەكانى قورئان. سەبارەت بە بوارەكانى شارەزايى و كوالتى بۇ لەبەرکەرى كىتپى خودا، گرنگىرىيان شارەزايى خوئىندەو ە و ئاوازەكەيەتى بە شوئىنكەوتنى نمونەي پىغەمبەرى خودا. لەم بارەيەو ە ئىبنولقەيەم لە كاتى وەسفكردى خوئىندەو ەي پىغەمبەردا دەلىت: "خوئىندەو ەكەي سىروودىك بوو نەك زۆر ەيىواش، نە بە پەلە، بەلكو خوئىندەو ەيەكى ەماھەنگ بوو، پىت بە پىت، خوئىندەو ەكەي ئايەت بە ئايەت دەبىرپەو ە..." (ابن القيم ۱۹۹۴: ۴۶۳). بۇيە لەبەرکەرى كىتپى خودا دەبىت "خوئىندەو ە و ئاوازەي دەقەكە شارەزا بىت و وريا بىت لە بەدەستەيئانى رەزامەندىي خودا و ەلە نەكات و بە ئاوازيكى نەشاز نەيخوئىنپىنھەو ە" (القرطبي ۲۰۰۳: ۲۳).

دەقى شىعەر بۇ لەبەركرىن ئاسانە، بە تاييەت دەقەك كىش و سەرواي ەبىت، تىكستى قورئانىش ەەر چەند شىعەر نىيە، بەلام وىنەي شىعەر بە رىتم و موزىكى شىعەر چىراو ە و رازىنراو ەتەو ە، بۇيە تىكستىكە بۇ لەبەركرىن دەشەت، بەلام لەبەركرىن ئەم تىكستە داواكرائىيە و خودى پىرۇسەي لەبەركرىش لە پەرورەدەي مۇدىرن پەسەندىكرائىيە و بە گرفت بۇ زانىن و گەشەكرىن ەوشىارى سەير دەكرىت. دروستكرىنەو ەي ئەو رىتمە شىعەرييەي زمانى ئايىنى لە ناو زمانى دوو ەمدا، دەسەلاتىكى شاعىرانەي بەرزى دەو ەت كە ئەو ەش بۇ وەرگىز دەبىت بە ەند وەرگىردىت، ەموو وەرگىزىك ئەستەمە ئەو دەسەلاتەي ەبىت.

"ژيانىكى راستگو و لىھاتوويى دەروونى، فىركرىن، بەرزكرىنەو ەي ەستەكانى لە خوداپەرسىتى و ترس و خۇبەزلەزانىن و سەرسامى، جگە لە ئادابەكانى رەفتار وەك كزكرىن نىگا، ەيواشكرىنەو ەي دەنگ و... ەتد" (النحلاوي ۲۰۱۰: ۸۶).

۳-۲-۲. بەھوى لەبەركرىن قورئانەو ە رامان لە ئايەتەكان و تىفكرىيان، تا لەگەل خوئىندەو ەيان بە شوئەي لەبەر، تەفسىر و واتايان بكەنەو ە بىر و شاراو ەنەن.

۴-۲-۲. گەشەپىدانى بەھرى بەلگەھىنانەو ە بەھوى لەبەركرىن قورئان، بە جوړىك لە ەەر ەلۆيىستىكدا، يان لە ەاتنەپىشى ەەر دۇخىكى جىارايى، يان ئاراستەكرىن پىساردا، يان گومان و... ەتد، تواناي ەيئانەو ەي ئايەتى گونجاوت بۇ ئەو بارودۇخە ەبىت. ئەمەش زۆر گرنگە، بەلكو ەەر خۇي گرنگىر مەبەستە.

۵-۲-۲. لە كرىدەي لەبەركرىن قورئان و گوئنەو ەي بە شوئەي لەبەر، ئاوازە (ئىنتۇنەيشن) خۇي ئاشكرا دەكات و رۆلىكى گەورەي دەبىت. ئاوازەي دەنگ، يان بەرزى و نزمىي دەنگ لە كرىدەي قسەكرىندا دەگەيەنەت. لىزەدا ئاوازي قسەكرىن واتە چۆنىتىي بەرزكرىنەو ە و نزمكرىنەو ەي دەنگ لەگەل تۆنى دەنگ بە واتاي شوئەي دەربىرى ەست بە دەنگەو ە. ەواكات موزىكى زمان واتە رىتم و ئاھەنگى قسەكرىن پىكەو ە ەماھەنگى دەكەن بۇ ئەو ەي كرىدە و خۇنمايىشكرىن لەبەركرىن رۆلى كارىگەريان دەربخەن.

۶-۲-۲. لەبەركرىن قورئان و گوئنەو ەي لەبەرخو ە، يان دواي نوئز، جوړىك لە خشوعى (بىغىزى) دروست دەكات، ەستى پەشىمانى و داواي لىبوردن لە خودا و پشوويەكى رۆخى بە مروؤف دەبەخشىن، وەك وىنەي سىنەمايى رەفتارى

له سه ره تای ده سه لاتداریتی ئیسلامه وه خه لکانیکی موسولمانان هه بوون و ئیستاش هه ن، قورئانیان له بهر کردووه، تیئاندا هه یه بی تیگه یشتن ئه م کاره ی کردووه. نه ک هه ر ئه وه له بهر کردنی قورئان کاره وه به پیشه و له هه ندیک بۆنه ی کۆمه لایه تی و پرسه و گۆرستانه کاندایه خوینریته وه و له بهر کردنی قورئان به ئاستیک گه یشتووه ئیستا ناوه ند و فیتستیقال و پیشبرکی بۆ ده کریته وه و خه لاتی بۆ دابین ده کریت. له کاتیکدا هه یچ ئایه تیکی قورئان باسی له بهر کردن و خیر و چاکه ی له بهر کردنی قورئانی نه کردووه، بۆیه ده توانین بلین کرده ی له بهر کردن له م ئاستانه دا جگه له کاتکوشتن و چه قبه ستن؛ زانین به رهه م ناهینیت.

به شی سییه م

ره وانبیژی زمانی ئایینی

زمانی ئایینی ره وانبیژییه که ی ده کریته به لگه و خالی به هیزی سه لماندن سیه تی په رجوو بوونی، له بهر چه ند هۆکاریک ئاستی ره وانبیژی ئه و زمانه ده کریته خالیکی بیهاوتا و جوریک له دارشتن و ده قیک پیک ده هینن که به شیوه یه کی ره ها توانای ئالنگاری هه موو زمانیک و هه موو که سیکی هه یه، بتوانن ده قیکی هاوشیوه بنوسن و ره وانبیژییه کی له و جوره به رجسته بکه ن. باوه رداران پێیان وایه حیکمه تی ئیعجاز له ره وانبیژی قورئاندا له لایه ک له پاراوی په رجوو ئاسادایه له هۆینه وه ی وشه کانی قورئاندا، که جوریک سام و گه وره یی به وشه و رسته کانی به خشیوه و روخساریکی ناوازه یان پێ داوه، له لایه کی تر ره وانبیژی له توانای مروف به در له واتاکانی قورئاندا؛ ناوازه ییه کی په رجوو ئاسای تیدایه، که ئه ویش خالیکی تری بوونیه تی به په رجوو یه کی زمانی و له گه ل زمانپاراوی

له ئاساییه ده ری وشه کانی قورئان... هتد. ره وانبیژی "مه یلی له وه یه واتا به دلله وه بنیشیت، له قوولایی دلله وه له زهت به خشیته، واته له پروکه شدا ناهیلایته وه و به ره و ناو دل ئاراسته ی ده کات" (العسکری ١٤١٩هـ: ١٠). لێره دا پنیوستی نییه جاریکی تر باس له هونه ره کانی ره وانبیژی بکریت و نمونه کانی له زمانی ئایینی خودادا ده ربهنریت، چونکه زۆر سه رچاوه ئه و کاره یان کردووه، ته نیا سی خالی تاییه تمه ندی دیاری ره وانبیژی زمانی ئایینی باس ده که ی:

١-٣. ته مومژی (الغموض)

ته مومژی، یان ناوونی و لیلی، له بواری نووسین، وشه و ده قدا ئاماژه یه بۆ حاله تیک که تیدا ده سته واژه یه ک، رسته یه ک یان ده قیکی ته واو ده کریت به چه ند شیوازیکی جیاواز لیک بدریته وه و زیاتر له یه ک واتای هه ییت. ته مومژی فیکری و میتودی و زاراوه یی هه ندیک جار دیارده یه کن بۆ قه ره بوو کردنه وه ی ئه و پروکه شییه فیکرییه و ناکوکییه میتودییه ی ناو نووسینه که، به لام ته مومژی ئایینی ئاماژه یه بۆ بوونی ده ق، ئایه ت، یان چه مکی ئایینی، که پروون نییه و پێگه بۆ لیکدانه وه ی جیاواز و هه ندیک جار دژبه یه ک خو ش ده کات. ئه م ناوونیه ده توانیت له چه ندین ئاستدا ده ربکه ویت: (زمانه وانی، میژووی، کولتوری، فه لسه فی...)، که ته مومژ له ده قه ئایینییه کاندایه ک خالیکی لاواز سه یر نا کریت، به لکو و وه ک سه رچاوه یه ک بۆ ده وله مه ندی فیکری و مانایی ئایینه که داده نریت که پێگه به شوینکه وتوانی ده دات به پێ کات و شوین لیکدانه وه ی نو ئ بۆ ده قه کان بکه ن (شحرور، ٢٠٠٨: ٢٣٥).

بىرى خودادا دەسورپىنەو، ئەمەش نەبىنراو و نابەرجهستەيە و بە ناديار دادەنریت، يان گيان (پۇج) لە خویدا لای مرقۇف دىنایەكى پەنھانە. بۆيە ئەو زمانەى لەم چەمکە دەدویت، بە پىویست دەبیت زمانەکەى ناپۇشن بیت. زمانى ئايىنى پېرە لە تەلمىح و پەمز و ئىحا، واتە لەبەرئەو وەمىشە پىيەكى لە ناو ناروونىدايە، بۆيە بۇ گوزارشتکردن لەو دىنا ناکوتا و ناروونە پىویستى بە زمانىكى تەمومژاوى ھەيە و بىەویت يان نا، دەکەوئە بەکارھىنانى ئەو جۆرە زمانەو" (نەريمان ۲۰۱۳: ۲۵).

تەمومژ تەنیا لە زمانى ئايىندا نىيە، بەلکەو لە زۆر بواری تریشدا ھەيە، چ وەك پىویستى بیت، يان بە ئەنقەست، يان بە ھەر ھۆکارىكى تر بیت مرقۇف تووشى ئالۇزى دەبیت. ناروونى حالەتیکى نادلىنایە کە تیگەشتن، يان پروونکردنەو ھى شتیک بە شىوہەكى تەواو و یەکلەکرەو زەحمەتە. بۇ نموونە لە زماندا ناروونى ئەو دەگەيەنیت کە زیاتر لە یەك واتای گونجاو بۇ وشەيەك، يان دەستەواژەيەك ھەيە، ئەمەش دیاریکردنى واتای مەبەست و بنچینەى ئەستەم کردوو، ھەرودھا لە ژياندا پرووبەرووی کەسان و کەسايەتیی ئالۇز دەبىنەو کە تیگەشتن، يان پىشبینیکردنى ھەلسوکەوتەکانیان لە ھەر دۇخیکدا قورسە، لە ئەدەب و ھونەريشدا بەردەوام دۇخى تەمومژاوى دینە بەردەمان کە زۆر کات کارى ئەنقەست و پىویستى داھینەرەکانیانە و بۇ دروستکردنى کەشى دوودلی و لەزەت و جۆشوخروۆش، يان بۇ وروژاندنى بىرکردنەو و ئاراستەى جياوازی تیگەشتن بەکار دیت، لە وەرگرتنى زانیاریشدا بەردەوام تووشى دۇخى ناروونى زانیاری دەبىنەو، ئەو ھەش بېراردانى ھۆشيارانە لە پروودا و دیاردەکان زەحمەت دەکات، لێرەو تەمومژ لە

زمانى ئايىنى پروون و بىگريئە، بەو پىيەى بۇ خەلک و پىنمایى و پروونکردنەو ھى رېگەى ژيان ھاتوو و دەيەوئە ھەمووان گوپرايەلى بکەن، بەلام لە ھەندىک شوئندا بارودۇخ و پىویستى وا دەکات تەمومژ و لیلی بەرھەم بەيئیت.

زمانى ئايىنى خودا لە ھەموو شتیکى پىوہست بە ژيان و گەردوون دەدویت، باسى مردن و بوونى ژيانىک لەدواى مردن و گەرانەو ھى بۇ لای خودا دەکات، زۆر شت سەبارەت بە ھەردوو دىنا دەلئیت، ئەو دىنا بۇ بەھەشت و دۆزەخ دابەش دەکات، پىوہرەکانى چوون بۇ ھەريەکیان دەکات، ئەمە جگە لەو ھى لە رۆژى لەدايکبوونى مرقۇفەو سىستىمىكى رەوشتى و دىنى بۇ ژيان دادەنیت و داوا دەکات ھەمووان لە سەرى بېرۇن. ئەگەر تیگەشتن لە ھەندىک لەم شتەنە ئاسان و بى گرى و پىچوپەنا بن، ئەوا بابەتانیک لەمانە بەھوى ئالۇزى و زۆر پروونکردنەو ھىان دەکەونە ناو تەمومژ و بەئاسانى بۇ تیگەشتن ھەرس ناكرين، بەلگەى ئەم قسەيەش ئەو ھەيە چەندىن بابەت و پرسى ژيان و گەردوون کە زمانى ئايىنى خودا باسى کردوون، بوونە ھوى سەرھەلانى چەندىن بۆچوونى جياجيا و تەنەتە دژبەيەكیش، ئەم جياوازيانە ھىندە توند بوون سەريان کىشاوہ بۇ سەرھەلانى چەندىن ئايىنزا، رېيان، مەزھەب، گرووپ و کۆمەلەى ئايىنى، ئەمەش لیکەوتى دابەشبوونى سىياسى و کۆمەلەيەتیی ھەبوو و بوو تە ھوى پرووبەروو بوونەو ھى توند و سېنەو ھى ھەندىک گرووپ و کەسانى بىرکردنەو جياواز و کوشتن و پىکدادانى خويناوى بە ناوى بەرگریکردن لە ئايىنەو. "لەبەرئەو ھى ئايىن لەلایەکەو ھەيتوانیو ئەو دىنایىيەى ئەو ناوى ناوہ رۆژى پەسلان؛ بە شوبھاندن نەبیت پروونيان بکاتەو، گەوھەرى ئايىنە يەکتاپەرستەکان بە دەورى

زمان و واقعیدا زۆر جار وەک ئامرازیکی بۆ گەشتن به قوولاییی ئەزموونی مروڤایهتی به کار بێت.

ئهرکی وەرگێری کوردیی تیکستی پیرۆزی قورئان، وەک وەرگێری هەر زمانیکی تر، گەیانندی واتایه له زمانی یهکه مهوه بۆ زمانی دووهم، بهلام دهبنین کاتیک له ههندیک شوینی ئەم تیکسته له زمانی یهکه مدا واتا په نهان بێت و به ئاسانی خۆی به دهسته وه نه دات، ئهرکی وەرگێری کوردی چه ند هیندهی تر قورستر ده بێت، کاتیک بیهویت له زمانی دووهمدا واتای زمانی ئایینی قورئان وەر بگێریت و به وەرگری زمانی دووهمی بگهیه نیت. بۆ نموونه له قورئاندا هه ندیک وشه یان وته هه ن که به "موته شابها ت" یان "وشه ی ناپوون" ناو براون. ئەوانه ی پوون نین و ته نها خودا واتای گه و ره بیان ده زانیت، وەک وشه کانی سه ره تای هه ندی سوور ده ت. بۆ نموونه له سه ره تای سوور ده تی "البقرة" دا ها تووه: "الَم..."، له وەرگێراوی کتیی قورئاندا ئەم وشه یه به "ئەلیف، لام، میم" ها تووه و پوون نه کرا وه ته وه و نه کرا وه ته کوردی، وەک ئاماژه یه ک به ناپوونی و مانه وه ی و اتاکه ی له لای خودا.

٣-٢. میتافۆر (المجاز)

له بهر زۆر هۆکار، زمانی ئایینی په نا بۆ به کارهێنانی میتافۆر ده بات. میتافۆر؛ به کارهێنانی وشه یه که بۆ واتایه ک جگه له واتا بنه په تیه که ی. له وانه شه په یوه ندییه کی هاوشیوه له نیوان واتای بنه په تی و مه جازیدا (خوازه یی) هه بێت، که رپی بۆ ئەم به کارهێنانه خۆش کردووه، واته میتافۆر وەک جورجانی ده لێت: "وشه یه که له چوارچێوه ی زمانه که دا ماناکه ی ده ناسریت، دواتر له چوارچێوه یه کی تر دا جگه له و چوارچێوه یه ی خۆی به کار ده هینریت و مانایه کی تری لی بار ده کریت" (الجرجانی ٢٠٠١: ٢٢).

زمانی ئایینیدا جگه له تایبه ته ندی و مه یلی زمانه که بۆ ناپوونی، بۆ وەرگریش دۆخیکی قه بوولکراو و ریزلیگیراو بووه.

جگه له ئامانج و گرنگیه کانی ته مومژ له زمانی ئایینیدا بۆ خاوه نی زمانه که و گه یه نه رانی ئەو زمانه، بۆ وەرگرانی ش ته مومژ ده کریت تیغیکی دوو ده م بێت، جاریک بونیاده نر بێت به وه ی ناپوونی ده توانیت ها نده ر بێت بۆ بیرکردنه وه و دا هینان، هانی وەرگر بدات بۆ گه ران به دوا ی ئەگه ره جیاوازه کان و مه یلی دۆزینه وه ی گه وه ره په نه انه کان بگه شینیت وه. ده میکی تری ئەو تیغه ی لیلی زمانی ئایینی ئەوه یه که ویرانکه ره، ناپوونی ده بیت هۆی سه رلیشیوان و دلە راوکی، به تایبه تی له و بارودۆخانه ی که پتو یستیان به بریاری په خنه گرانه هه یه. بۆ وەرگر نه ک هه ر له به رانه ر زمانی ئایینیدا، به لکوو بۆ هه موو کایه کانی تری ش ناپوونی قه بوولکراوه، چونکه وەرگر ده زانیت نادلنایی سه روشتیکی ژیا نه و هه یچ که سی ک له م ژیا نه دا هه موو وه لامه کانی پی نییه، نه یینی به شیکی دانه براو و ته نانه ت هه سته بزوی نی ژیا نه و ده شیت هه ردوو لایه نی ئەرینی و نه رینی هه بێت. بۆیه توانای مامه له کردن له گه ل ته مومژدا به شیوه یه کی دروست گرنگه و مروڤ هه ول ده دات له گه ل هه موو بارودۆخه کاند خۆی بگونجینیت، یان هه ر نا گو یی لی بخه وینیت. ئەوه ش قابیلی په نه بۆ پاکیشانه، له فیکری نویدا ته مومژ به شتیکی ئەرینی ده بینریت، ئەرینی له و پوانگه یه وه ته مومژ ری نادات واتا و ئایدیاکان به چه قه به ستووی بمیننه وه، بۆیه بیرمه ندان له فه لسه فه و هونه ر و ئەده بدا جه ختیان له سه ر سه روشتی فره و اتایی ده ق و ناته واوی هه ر لیکدانه وه یه ک وەک ته نیا لیکدانه وه کردو وه ته وه، ئەمه ش وای کردو وه ته مومژ له په یوه ندی نیوان

پۇلىكى گىرگىيان ھەيە لە زمان و بىر كىرەنە وە و پەيۋەندىيى مەۋقۇدا، بەللام مەتافۇرەكانى زمانى ئايىنى زىدەتر خەرمەنەيەك بە دەۋرى تىكستى ئايىنىدا دروست دەكەن. بۇ ئەفسۇسوناۋىيەردى مەۋق و سەرھەلەدانى ھەستى سەرسامى و تەنەنەت ترسىش. مەتافۇرەكانى بۈرەكانى ژيان يارمەتەيمان دەدەن تا جىھان بە شىۋازىكى نۆي و داھىنەرانە بىيىن، كەچى مەتافۇرەكانى زمانى ئايىنى جىھانى پەنھان زىاتر تارىك دەكەن و ھەستى بىيىن لە ئاستىدا كۆيەر دەكەن. مەتافۇرەكانى بۈرەكانى ژيان يارمەتەيى تىكەيشتەن دەدەن لە چەمكە ئالۇزەكان، بەللام مەتافۇرەكانى زمانى ئايىنى بۇ مەۋقى دەسەلمەنن كە ئاستى تىكەيشتەن لە بەردەم خودا و بوون و گەردوون و قىامەت... ھتە؛ ھەر زۆر سنووردارە و تىكەيشتەن تەۋا لىيان زۆر ئەستەمە. مەتافۇرەكانى بۈرەكانى ژيان و دەكەن مەۋق ھەست و بىرۈكەكانى پەرە پى بدات و بە شىۋەيەكى كارىگەرتر دەريانىبىرەت، بەللام مەتافۇرەكانى زمانى ئايىنى ھەست و بىرۈكەكانى مەۋق دەكاتە كۆپى و پەراۋىزى خۆي. مەتافۇرەكانى بۈرەكانى ژيان و لە مەۋق دەكات پەيۋەندىيى سۆزدارى و ناسك بە مەۋقى تىرەۋە بىستەتەۋە، بەللام مەتافۇرەكانى زمانى ئايىنى ھەست و سۆزدارىيى مەۋق دەخەنە خزمەت ئايىن و پەيامەكانى. بە كورتى: مەتافۇر ئامرازىكى كارىگەر، ھاۋكارىمان دەكات بەھۋى بەكارھىنانى زمان و ۋىنە و چەمكەكانەۋە بە قوۋلى و كارىگەرتر بەر ژيان و جىھان بىكەۋىن، بەللام مەتافۇرەكانى زمانى ئايىنى؛ قوۋلى و كارىگەرى بۇ خۇيان قۇرخ دەكەن و سەراسىمەبوۋنىش بۇ ئىمە. ھەرۈەك ئەۋەى خودا بە بىباۋەرەن و تەنەنەت باۋەردارنىش دەلەت، پەرسىار لە فلان و فەسار بابەت مەكە، چۈنكە تىيىناگەن و نازانن: (اللّٰهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ)

زمانەۋانىيى دركىپىكرەنىش پىيى و نىيە مەتافۇر بەس شىۋازىكى ئاخاۋتن بىت، بەلكوۋ ناۋاخنى كار و بىرى مەۋقە. مەۋق ھەۋل دەدات بۇ تىكەيشتەن لە چەمكە ئەبىستراكتەكان پەنا بۇ چەمكى كۆنكرىتى و بەرجەستە ببات، ئەۋىش بە پىيى تىۋورى مەتافۇرە چەمكىيەكان. سانتا ئانا لە پەۋانگەى زمانەۋانىيى كۆگىنىتەۋە دەلەت: "مەتافۇرى چەمكى تۋاناي بەرھەمەتەننى مەتافۇرى نۆيىان ھەيە، مەتافۇر لە ھەموۋ بارەكاندا پەرسەيەكى بۈنىدەنەرانە و خولقىنەرانەيە نەك جىگىر و چەسپاۋ" (Ana 2002: 202).

بەگىشتى مەتافۇر لە زمانەۋانىيى دىرىن و زمانەۋانىيى كۆگىنىتەۋە تەۋا جىۋازن، زمانەۋانىيى دىرىن مەتافۇر ۋەكوۋ تايىبەتەندىيى ۋشە و دياردەيەكى زمانى دەبىنىت، ھەر چى زمانەۋانىيى كۆگىنىتەۋە؛ مەتافۇر ۋەك تايىبەتەندىيى چەمكەكان لە ئاۋەزى مەۋقۇدا سەير دەكات.

بە پىيى زمانەۋانىيى دىرىن، مەتافۇر تەنەيا لە ھۈنەرى رەۋانەبىژىدا بەكار ھاتوۋە، پۇلى ھىنەنەكايەى كەشەكى ئىستاتىكىيى بىيىۋە، بەللام بەلەيى زمانەۋانىيى كۆگىنىتەۋە پۇلى مەتافۇر باشتر تىكەيشتەن لە ھەندىك چەمكى ديارىكراۋ كە مەرجىش نىيە لە سەر بناغەى بەراۋرد و لىكچۈۋاندەن ھاتىتەنەكايەۋە. ئەم مەتافۇرەنە مەتافۇرى چەمكىن و لە ناۋ ئاۋەزى مەۋقۇدا رەنگدانەۋەيان ھەيە، دواتر دىنە سەر زمانى مەۋق. بە بۇچۈۋنى كەۋقەكسەس، "زۆر جار مەتافۇر لە سەر بىنەما و پىشەنەى كولتۋورى و اتاكەى ديارى دەكرىت" (Kovecses 2005: 360).

مەتافۇر بابەتىكى قوۋلە، لە زمان، ئەدەب، ھۈنەر، فەلسەفە، زانست و ژيانى پۇژانەشدا ھەيە، ئەۋەى لىرەدا بۇمان گىرگە ئەۋەيە گىرگىيى مەتافۇر خۆي چىيە و لە زمانى ئايىنىدا دەبىت بە چى؟ مەتافۇرەكان

هه‌مووی گرن‌گتر وینه‌ی شیعری دهر‌برینی هه‌سته. هه‌ست و سۆز به‌ شیوازیکی هونه‌ری و کاریگه‌ر ده‌خینه‌ چوارچێوه‌ی تیکسته‌وه، ئینجا ئه‌وه‌ش ده‌بیته‌ هۆی دروستکردنی جوانی. وینه‌ شیعرییه‌کان یارمه‌تیده‌رن له‌ دروستکردنی جوانی تیکست و سه‌رنج‌راکێشتر و چێژبه‌خستری ده‌که‌ن. له‌ کاتی خویندنه‌وه‌ی تیکسته‌که‌دا به‌هۆی وینه‌ شیعرییه‌که‌نه‌وه هه‌ست به‌ پێتمیک له‌ خویندنه‌وه‌ ده‌که‌ین. ئه‌و ریتمه‌ موزیکی ناوه‌کیی ده‌قه‌ و یارمه‌تیده‌ره‌ بۆ دروستکردنی که‌شیکی گونجاو به‌کاریگه‌ریدانان له‌ سه‌ر وهر‌گر. وینه‌ی شیعری ئامرازکی هونه‌رییه‌ که‌ جوانیخوازی و کاریگه‌ریی تیکست به‌هێز ده‌که‌ن و یارمه‌تی شاعیر ده‌ده‌ن بێن و هه‌سته‌کانی قوولتر و داهینه‌رانه‌تر دهر‌بریت، تیکرا ئه‌م تایبه‌تمه‌ندیانه‌ له‌ زمانی ئایینی خودادا ده‌بینیت. بۆیه‌ له‌ سه‌ره‌تاوه‌ باوه‌ر به‌ پێغه‌به‌رایه‌تی پێغه‌مبه‌ر نه‌کراوه‌ و پێیان گوته‌وه‌ و شاعیر و ده‌قی قورئانی‌شان به‌ شیعیر ناو برد‌وه‌.

له‌ هه‌ر تیکستێکدا زمان به‌ شیوه‌یه‌کی قه‌شه‌نگ خۆی نمایش بکات، ریتمی ئاسایی ناو خه‌لک تێپه‌ریته‌، ئه‌م دۆخه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی تایبه‌ت لێی دهر‌وانریت و ناویکی بۆ ده‌دۆزیت‌وه‌، یان لێی دهن‌ریت، که‌ هه‌ره‌ بیستراوه‌که‌ی ئه‌وه‌یه‌ به‌ نووسه‌ره‌که‌ی ده‌گوتریت شاعیر. هه‌ر له‌م سۆنگه‌یه‌وه‌ ئه‌وانه‌ی به‌ره‌هه‌ستی بلا‌وبوونه‌وه‌ی ئایینی ئیسلامیان ده‌کرد و که‌وتنه‌ دژایه‌تی پێغه‌مبه‌ری ئیسلام، قورئانیان وه‌ک ده‌قیکی شیعری ناساند و دانیان به‌ پێغه‌مبه‌راتی محمه‌ددا نه‌ده‌نا و به‌ شاعیر له‌قه‌له‌میان ده‌دات. قورئان و محمه‌د و موسوڵمانانیش به‌ توندی دژی ئه‌م جو‌ره‌ پوانینه‌ بوون و به‌ تۆمه‌ت و نا‌په‌وا لێکیان ده‌دايه‌وه‌. له‌م باره‌یه‌وه‌ ئه‌م ئایه‌تانه‌ له‌ ناو قورئاندا تۆمار کراون:

(البقرة: ٢١٦)، واته‌: "خو ده‌زانی و ئیوه‌ سه‌ری لێ ده‌رناکه‌ن." له‌ قورئاندا (ید الله، وجه الله، عين الله) به‌ مانا‌کانی (ده‌ست، رو‌خسار و چاوی خودا) له‌و میتافۆرانه‌ به‌هایان له‌ واتای ناوه‌وه‌ (باطن)‌دايه‌ و له‌ پو‌وکه‌شه‌وه‌ دوورن. هه‌روه‌ها وشه‌ی "الروح" له‌وانه‌یه‌ که‌ زانیاری ته‌واوی ته‌نها لای خودایه‌: (وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي...) (الإسراء: ٨٥)، واته‌: "له‌ تۆ ده‌پرسن: گیان چیه‌؟ بێژه: گیان هه‌ر له‌وانه‌یه‌ که‌ په‌روه‌رنده‌م ده‌یزانی، ئیوه‌ که‌میکتان له‌ زانست پێ دراوه‌."

هه‌ر زمانیک به‌ شیوه‌ی خۆی میتافۆر به‌کار ده‌هێنیت، بۆیه‌ ده‌سه‌لاتی وهر‌گیر له‌وه‌دا ده‌رده‌که‌ویت له‌کاتی گواستنه‌وه‌ی ئه‌م میتافۆرانه‌ بۆ زمانی دووهم، سه‌ره‌له‌نوێ به‌ پێی میکانیزمه‌کانی زمانی دووهم ئه‌و میتافۆرانه‌ دروست بکاته‌وه‌.

٣-٣. وینه‌ی شیعری (الصورة الشعرية)

کاتیک زمانی ئایینی به‌ په‌وانبێژییه‌کی به‌رز داپێژرابیت، له‌ پوانگه‌ی ئایین خۆیه‌وه‌ په‌وانبێژی زمانی ئایینی بپه‌اوتا و نموونه‌ی نه‌بیت، هه‌تمه‌ن ده‌بیت ئه‌و زمانه‌ له‌ ریی ئه‌و په‌وانبێژییه‌وه‌ پر بیت له‌ وینه‌ی شیعری. وینه‌ی شیعری کۆله‌که‌ی زمانیکه‌ که‌ په‌وانبێژییه‌که‌ی له‌ ئاستیکی به‌رزدا بیت. هونه‌ره‌کانی په‌وانبێژی کاری سه‌ره‌کیان به‌ره‌مه‌ینانی زمانی شیعرییه‌.

وینه‌ی شیعری ئه‌و دهر‌بردراوه‌ هونه‌رییه‌ که‌ په‌هه‌ندی نوێ به‌ واتا ده‌به‌خشن و کاریگه‌رتری ده‌که‌ن (کێشانی وینه‌یه‌ به‌ وشه‌، که‌ شاعیر له‌ رێیه‌وه‌ هه‌ستوسۆز و ده‌روونی خۆی ده‌رده‌بریت) (لاحطاب: ٢٠١٨: ١٨٩). وینه‌ی شیعری یارمه‌تیده‌ره‌ له‌ وروژاندنی خه‌یالی وهر‌گر و وای لێ ده‌کات به‌ شیوه‌یه‌کی تایبه‌تی کارلیک له‌گه‌ل ده‌قه‌که‌دا بکات. له‌

وهرگێرانی شیعەر بابەتییکی کێشه‌نامیزه و له میژه جینی مشتومره، زمانی ئایینییش که هه‌لگری ئەم زمانه شیعریییه؛ بۆ وهرگێر ده‌بیته ئهرکیکی قورس، چونکه دروستکردنه‌وی زمانی شیعرى له ناو زمانی دووه‌مدا کارێکی ئاسان نییه.

ئەنجام

به‌هێزترین تایبه‌تمه‌ندیی زمانی ئایینی ئه‌وه‌یه که زمانێکی خوداییه، زمانی وهرگێریش زمانی مروّقه، دروستکردنه‌وی ئەم زمانه خوداییه به‌ ده‌ست و هزری مروّقی وهرگێر له زمانی دووه‌مدا کارێکی ئه‌سته‌مه ئه‌گه‌ر نه‌کرده‌یش نه‌بیته. پ‌واله‌تی زمانی ئایینی تایبه‌ت و ناوازییه، به‌و واتایه‌ی له‌ خودی واتای پ‌واله‌تیش هه‌لده‌گه‌ڕێته‌وه و وه‌ک ناوه‌روک کارێگه‌ری له‌ سه‌ر وهرگر داده‌نیت. کاتێک وهرگێر هه‌موو هه‌ولێ بۆ گه‌یاندنی واتا و ناوه‌روکی زمانی ئایینی بیت، ئه‌سته‌مه بتوانیت پ‌واله‌تی ناوازیی زمانی ئایینی بۆ زمانی دووه‌م بگوازیته‌وه. پ‌هوانبیزی قورئان جو‌دایه له‌ پ‌هوانبیزی هه‌ر ده‌قیکی تر، دروستکردنه‌وی ئه‌و پ‌هوانبیزییه له‌ زمانی دووه‌مدا به‌و ئاسته به‌رزهی پ‌هوانبیزی که زمانی ئایینی ئالنگاریی پێ ده‌کات و ده‌لیت مروّف ناتوانیت ده‌قیکی وه‌ها دروست بکات، بۆ وهرگێریش ده‌بیته به‌کارێکی نه‌کرده و ئه‌وه‌ی له‌ زمانی دووه‌مدا دروستی ده‌کاته‌وه؛ ده‌بیته لێکدانه‌وه و پ‌اڤه و پ‌وونکردنه‌وه، نه‌ک وهرگێرانی ته‌واو.

(أَبَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلْ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِالْبَيِّنَاتِ كَمَا أُرْسِلَ الْأُولُونَ) (الأنبياء: ٥)، واته: "گوتیان: خه‌ونه درۆزنه‌یه، نه‌خێر خۆی هه‌لییه‌ستووه، ده‌شبی هه‌ر خۆی شاعیریک بێ. ده‌سا با نیشانه‌یه‌کمان نیشان بدات، وه‌ک پێغه‌مبه‌رانی پێشوو." گوایه ئەم قورئانه خه‌و و خه‌یالی بێسه‌روبه‌ره، یاخود محمه‌د خۆی هه‌لییه‌ستووه، به‌لکوو ئه‌و که‌سیکی شاعیره ده‌با به‌لگه و په‌رجوویه‌ک به‌هینیت وه‌ک پێغه‌مبه‌رانی پێشوو. (وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَّاكِرُونَ لِمَا نَحْنُ لِمَا نَحْنُ لِمَا نَحْنُ) (الصافات: ٣٦)، واته: "ده‌شیاندرکاند: ئیمه بۆ شاعیرێکی شیت؛ چۆن واز دێنین له‌وانه‌ی په‌رستوومان!"

قورئان و پێغه‌مبه‌ر و کۆی سه‌رچاوه‌کانی که‌له‌پووری ئیسلامی به‌ توندی دژی ئه‌وه ده‌وه‌ستنه‌وه که ده‌قی قورئان شیعر و محمه‌دیش شاعیر بیت، ته‌نانه‌ت به‌ توندی پێداگیری له‌وه ده‌کهن که نه‌ک هه‌ر ده‌قی قورئان شیعر نییه، به‌لکوو خودی محمه‌د پێشتر به‌ هیچ جو‌ریک په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل شیعردا نه‌بووه. ئه‌گه‌رچی نه‌ له‌و سه‌رده‌مه و نه‌ پێشتر و دواتر و ئیستاش به‌ هه‌ر که‌سیک بگوتریت شاعیر تۆمه‌ت نییه و به‌کارێکی نا‌ره‌وا نایه‌ته‌ حساب و هه‌ر که‌سیک ده‌قیک بنووسیت پێی بگوتریت ئه‌وه ده‌قیکی شیعریییه؛ تۆمه‌ت نییه، بگره جو‌ریکیشه له‌ پێداهه‌لدان، به‌لام قورئان و پێغه‌مبه‌ر و موسوڵمان بۆیه به‌ تۆمه‌ت و بریاری نا‌راستی نه‌یارانیان ده‌زانی، بۆ ئه‌وه‌ی په‌یامی پێغه‌مبه‌ر وه‌ک ئایین و په‌یامی خودایی بگاته ناو خه‌لک و له‌ سه‌ر زه‌وی بلاو ببێته‌وه، تا پێغه‌مبه‌ر وه‌ک نێردراو و هه‌لبژێردراوی خودا و په‌یامه‌که‌ی وه‌ک ئایینیکی گه‌ردوونی و قسه‌ی یه‌زدان بناسریت، نه‌ک له‌ ده‌قیکی شیعریدا بچووک بکریته‌وه و خۆیشی وه‌ک شاعیرێکی ئاسایی بناسریت.

سه‌رچاوه‌كان

- القرآن الكريم

- تېبىنى: بۆ وهرگىزپانى دهقى ئايه‌ته‌كانى قورئان؛ سوود له‌م سه‌رچاوه‌يه وهرگىراوه:

هه‌ژار، عه‌بدورپه‌حمان شه‌ره‌فكه‌ندى (٢٠٠) قورئانى پيرۆز به‌ كوردى. (وه‌رگىزپاراو).

پىنداچوونه‌وه: محمدهادى مرادى و ماجد مردوخ روخانى، تاران: انتشارات تازه نگاه و نشر احسان به‌ كوردى:

- توفىق، قه‌يس كاگل (٢٠٢٠) زمان و ئايىن، تاران، چاپخانه‌ى ماد.

- نه‌رىمان، به‌همه‌ن تاهير. (٢٠١٣) كاريگه‌رى قورئان له‌ سه‌ر زمانى كوردى.

نامه‌ى ماسته‌ر، سكولى زمان/ فاكه‌لتى زانسته‌ مروڤايه‌تبه‌كان/زانكووى سليمانى. به‌ عه‌ره‌بى:

- ابن‌فارس، احمد. (١٣٧١). مقاييش اللغة، تحقيق: عبدالسلام هارون. قاهرة: دار احياء الكتب.

- اسماعيل، شعبان محمد. (١٩٧٨) مع القرآن الكريم. قاهرة: دار الاتحاد العربى للطباعة.

- الأصفهاني، أبو القاسم الحسين بن محمد المعروف بالراغب. ١٤١٢هـ المفردات

في غريب القرآن، ط الأولى. دمشق-بيروت: دار القلم الدار الشاميه.

- الجرجاني، عبد القاهر. (٢٠٠١) أسرار البلاغة تحقيق محمد رشيد رضا. ط ٤. بيروت: دار الكتب العلميه.

- الحنفي، أبو البقاء، بن موسى أيوب. ١٩٩٨. الكليات معجم في المصطلحات والفروق اللغويه.

بيروت: مؤسسة الرسالة.

- الدين، ع. نواب. (١٤١٣) كيف تحفظ القرآن الكريم ط ٣. المدينة: مكتبة ابن القيم.

- الرومي، فهد بن عبد الرحمن بن سليمان (٢٠٠٣) دراسات في علوم القرآن الكريم. الطبعة: الثانية عشرة.

الرياض: كلية المعلمين بالرياض.

- الزركشي، محمد بن بهادر بن عبدالله. (١٩٨٤) البرهان في علوم القرآن، تحقيق: محمد أبو الفضل إبراهيم.

القاهرة: دار التراث.

- السيوطى، جلال الدين. (١٩٧٤) الإتيقان في علوم القرآن/١. بيروت: دارالكتاب العربي.

- الطوبان، ابن تيمية، تحقيق: عبد العزيز بن صالح. (٢٠٠٠) النبوات. الرياض: أضواء السلف.

- العسكري، أبو هلال الحسن بن عبد الله بن سهل بن سعيد بن يحيى بن مهران. ١٤١٩هـ الصناعتين،

المحقق: علي محمد البجاوي ومحمد أبو الفضل إبراهيم. بيروت: المكتبة العصرية.

- القرطبي، أبو عبد الله محمد بن أحمد بن إبي بكر الأنصاري (٢٠٠٣) الجامع لإحكام القرآن، ج ١،

المحقق:

هشام سمير البخاري. الرياض: دار عالم الكتب.

- المغامسى، س. (٢٠٠٤) "أثر حفظ القرآن الكريم في التحصيل الدراسي بالمرحلة الجامعية.

"مجلة جامعة الملك سعود العلوم و التربية الدراسات الإسلامية.

- المهدي، الصالح. (١٩٩٣) الموسيقى العربية. بيروت: دارالغرب الاسلامى.

- النحلاوي، ع. (٢٠١٠) أصول التربية الإسلامية وأساليبها. ط ١. دمشق: دارالفكر المعاصر.

- النووى، إبو زكريا محيى الدين بن شرف. (٢٠١١) التبيان في آداب حملة القرآن. بيروت: دار

المنهاج.

- باي، ماريو. (١٩٩٨) أسس علم اللغة، ترجمة

فارسی:

- رحمانی، سعید. (١٣٩٣) بررسی تطبیقی روش های آموزش قرآن کریم. تهران: مرکز طبع و نشر قرآن کریم.
- کاشانی، محمد بن شاه مرتضی فیض. (١٣٨٧) تفسیر صافی/١. تهران: انتشارات نوید اسلام.

به ئینگلیزی:

- Ana, Otto Santa. 2002. Brown Tide Rising: Metaphors of:Latinos in Contemporary American public discourse. Austin: University of Texas press.
- Eliade, Mircea. 1963. The Sacred and The Profane: The Nature of Religion. New York: A Harvest Book -Harcourt, Brace & World, Inc.
- Kovecses, Zoltán2. 2005. Metaphor in Culture. Cambridge: Universality and Variation - Cambridge University Press.
- Otto, Rudolf. 1924. The Idea of the Holy. England: printed in England.

وتعلیق الدكتور أحمد مختار عمر. الطبعة الثامنة.

الرياض: عالم الكتب.

- بنحدو، جمال الدين. (٢٠١٠) مدخل إلى تاريخ موسيقا الأديان. سورية: دار الأوائل.
- خطاب، طانية. (٢٠١٧) الصورة الشعرية في تصور الجاحظ وعبد القاهر الجرجاني، جسور المعرفة، العدد العاشر، صفحة ١٨٨-١٩١.
- خلدون، عبد الرحمن ابن. (٢٠١٤) مقدمة ابن خلدون. مصر: مطبعة مصطفى محمد.
- سه خاوی، علم الدين بن محمد. بی تا. جمال القراء و کمال الاقراء/٢. قم: کتابخانه آیه الله مرعشی.
- شحرور، محمد (٢٠١٨) الكتاب والقرآن- قراءة معاصرة. دیمشق-سورية: الأهالي للطباعة والنشر و التوزيع.
- طباطبائی، سید محمد حسین. (١٣٨٧) سنن النبی، مترجم: سید محمد حسین سجاد. بی جا: انتشارات نور ثامن.
- کایوا، روجیه. (٢٠١٠) الأنسان و المقدس، ت، سمیرة ریشا. بیروت: المنظمة العربية للترجمة.
- مجلسی، محمد باقر. (١٤٠٤) بحار الانوار. بیروت: مؤسسة الوفاء.
- معاذ، مها محمد فوزي. (٢٠٠٩) انثروبولوجيا اللغة. الاسكندرية: دار المعرفة الجامعية، جامعة الاسكندرية.
- وافي، علي عبدالواحد. (٢٠٠٤) علم اللغة. الطبعة التاسعة. القاهرة: نهضي مصر، للطباعة والنشر و التوزيع.
- غرابه، حمودة. (٢٠١٣) ابن سینا بین الدین والفلسفة. تقديم: د. محمد البهي. القاهرة: دار الطباعة والنشر الإسلامية.
- فارس، احمد ابن. (١٣٧١) مقاییش اللغة، تحقیق: عبدالسلام هارون. القاهرة: دار احیاء الكتب.

Abstract

This research, conducted as an academic necessity and simultaneously for a deeper understanding of religious language, focuses on the field of religious language. Among religions, our specific subject is the Islamic religion. Notably, the language of Islam is divided into the textual language of the Quran and the books of Sunnah, followed by the emergence of numerous sects, schools of thought, and diverse groups, each of which may possess its own linguistic characteristics. Therefore, our focus here is the religious language of the sacred text of the Quran. The selection of this topic and the determination of its title, (Characteristics of Religious Language-The process of Kurdization is an example), is not only an academic necessity but also addresses a noticeable scarcity of such research in the Kurdish language. Religious language is a vastly underexplored subject, with little academic research conducted in Kurdish. In this study, a Correlation Analysis Approach has been followed, and by relying on cognitive linguistics, an effort has been made to conduct the research and derive a set of conclusions. This research consists of three sections: The first section, titled Religious Language: The Divine Language, refers to a set of divine attributes of religious language, including holiness, miracle, revelation, immutability, and invisibility. The second section, titled (The Musicality of Religious Language), discusses topics such as (euphony, and memorability) as features of religious language. The third section, titled (The Rhetoric of Religious Language), examines topics such as (vagueness, metaphor, and poetic imagery) in religious language.

Keywords: Religious language, sacredness, metaphor, obscure, uncertain.

الملخص

خصائص اللغة الدينية- إن عملية التكرید هي مثال على ذلك يتناول هذا البحث فهم اللغة الدينية بعمق أكبر وتحليل تأثير الترجمة على هذه اللغة، مع التركيز على الدين الإسلامي كنموذج. يسلط الضوء على تقسيمات اللغة الإسلامية بين النص القرآني وكتب السنة، وما تبعه من ظهور التفاسير والتأويلات التي أدت إلى تشكيل جماعات وفرق مختلفة. كل منها يتميز بخصائص لغوية فريدة، مما يجعل نص القرآن الكريم محور التركيز الأساسي في هذا العمل. أما أهمية البحث، فهي لا تقتصر على كونه ضرورة أكاديمية؛ بل يكتسب أهمية إضافية لندرته في الأبحاث الكردية وعدم استكشاف العديد من جوانبه باللغة الكردية. منهجية البحث اعتمدت بشكل رئيسي على المنهج الارتباط التحليلي، مع الاستفادة من علم اللسانيات المعرفية لتحقيق نتائج ملموسة، من بينها تأثير سلطة الترجمة على اللغة الدينية. هيكل البحث يتكون من ثلاثة أقسام: القسم الأول، اللغة الدينية - لغة إلهية يتناول هذا القسم خصائص اللغة الدينية، مثل القداسة، الخلود، الإلهام، الثبات، والغموض، مسلطاً الضوء على صفاتها الإلهية. القسم الثاني: طقوسية اللغة الدينية يركز هذا القسم على طقوس اللغة الدينية ويعرض موضوعات مثل جمال التلاوة والحفظ كجزء من هذه الطقوس. القسم الثالث: بلاغة اللغة الدينية يناقش هذا القسم عناصر البلاغة كالرمز، الاستعارة، والصورة الشعرية في سياق اللغة الدينية. الكلمات المفتاحية: اللغة الدينية، القداسة، الاستعارة، غامض، الغيب.